

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ
ОДЕЉЕЊЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Посл.бр. К-По₂ 33/2010

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

Са главног претреса од 14. маја 2010. године

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан, седите.

КОНСТАТУЈЕ СЕ да су на главни претрес приступили:

- заменик тужиоца за ратне злочине **Миољуб Виторовић,**
- сви оптужени који су доведени из **Окружног затвора у Београду,**
- браниоци, адвокати **Вучелић, Недић, Константиновић, Петровић, Спасојевић, Миловић, Говедарица, Крстић, Кастратовић и Ресавац.**

Није приступио бранилац Ђукановић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли га данас неко мења?

Бранилац Константиновић мења адвоката Марка Ђукановића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је са тим сагласан оптужени Мемеши Агуш? Јесте.

Није приступио бранилац Илија Радуловић.

Адв. **МАРКО МИЛОВИЋ:** Адвокат Марко Миловић мења Илију Радуловића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је оптужени Ахмет сагласан? Јесте. Да ли оптужени Мемеши, има неких проблема са Вашим браниоцем или не? Не, добро.

Илију Радуловића мења адвокат Марко Миловић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Данас ћемо да држимо претрес, ту су неки сведоци ове које смо позвали. Изволите.

Адв. **МИЛОШ ВУЧЕЉИЋ:** Молим Вас, само пре него што почнемо да Вас замолим да у 15 часова напустим, колега Недић ће мењати адвоката Бошковића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада је 15 часова.

Адв. **МИЛОШ ВУЧЕЉИЋ:** У 17, извињавам се. Хвала Вам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се главни претрес ОДРЖИ.

НАСТАВАК ДОКАЗНОГ ПОСТУПКА

ИСПИТИВАЊЕ СВЕДОКА

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Позвали смо за данас сведоке Лазић, Арсић, Симоновић и Павић и они су сви дошли. Саслушаћемо, то су оштећени, јуче смо разговарали о пронађеним телима. Њима су предата тела њихових чланова породице. Позваћемо прво Арсић, јел тако, Арсић Ивицу.

СВЕДОК ОШТЕЋЕНИ ИВАН АРСИЋ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дobar дан, приђите, мало је можда узнемиравајуће читава ова судница и ова атмосфера, али добар дан.

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: Дobar дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Позвали смо Вас као сведока, обзиром да никада нигде пред судом, колико ја знам, нисте причали о ономе што се догодило у Гњилану где сте Ви живели, да ли је тако?

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 1999. године. Сада по Закону поступак иде тако да ћете дати прво Ваше личне податке, затим ћу Вам ја рећи шта, која су упозорења за сведока, положићете заклетву, па онда ћемо да причамо. Да ли може?

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од оца?

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: Арсић Иван из Гњилане.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, од оца?

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: Па од мајке Зорке, јер није била венчана, Младен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, година Вашег рођења?

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: 10.03.1962. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Ваше пребивалиште?

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: Тренутно у Неготину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми овде, питаћу Вас да ли познајете неке људе којима судимо, то су, они истина нису из Гњилана, да ли су Вам позната имена оптужених – Мемиши Агуш, Хајдари Фатон, Ферат и Самет, Хасани Назиф, Хасани Ахмет, Сахити Камбер, Садику Селимон, Фазлија Бурим? Не, кажите.

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: Не.

Сведок оштећени Арсић Иван, од мајке Зорке, рођен 10.03.1962. године, са пребивалиштем у Неготину, оптужене уопште не познаје, самим тим и несродан, упозорен, опоменут, након што је положио заклетву, исказује:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте позвани као сведок. Као сведок дужни сте истину да говорите. Морате да нам кажете све што знате, ништа не смете да прећутите. Лажно сведочење је кривично дело и можете да на нека питања која би Вас и Вама блиске сроднике изложила некој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу, да ускратите одговор на питање, да кажете, нећу да одговарам. Да ли Вам је то јасно?

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Испред Вас је текст заклетве и пре него што почнете да сведочите, треба да положите тај текст заклетве. Значи, прочитајте то наглас.

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: Не могу због вида.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете због наочара? Кажите, заклињем се.

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: Заклињем се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ћу о свему што пред судом будем питан.

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: Да ћу о свему што пред судом будем питан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Говорити само истину.

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: Говорити само истину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да ништа од онога што ми је познато.

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: И да ништа што ми није познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од онога што ми је познато.

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: Од онога што ми је познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нећу прећутати.

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: Нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците нам сада, дакле позвали смо Вас због догађаја у Гњилану 1999. године, да кажете шта је било, да ли сте били тамо, да ли сте били тамо када је било бомбардовање?

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте. И шта се дешавало у Гњилану после бомбардовања? Ето, нас тај период интересује.

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: Па, као и свуда у Србији бомбардовање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, али после бомбардовања?

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: Па после бомбардовања ја сам остао, брат ми је киднапован, рођени брат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рођени брат, како се зове?

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: Арсић Драгољуб, Драган.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А када се то десило?

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: 03. августа 1999. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се, шта се дешавало рецимо до тог 03. августа, да ли сте живели у кући или?

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: У кући смо живели у Гњилану.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све је било онако обично, нормално, као и пре бомбардовања или не?

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све је било нормално?

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: Нормално све до тог дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је дошао КФОР?

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: Па није имао потребе да долази, јер после тога је долазио и КФОР и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, мислим, у Гњилане да ли је дошао?

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било доста војника или не?

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: Па били су прво Французи, па онда Американци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А колико су отприлике били Французи?

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: Не знам, улицом су патролирали по пет, шест њих сваког дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, мислим, временски, недељу, две, месец дана?

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: Они су и дан-данас доле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а кажите ми, да ли је становништво нормално живело, да ли је био неки полицијски час или тако нешто, да ли је било хране да се купи, да ли су радње нормално радиле?

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: Да, да, да, радиле су радње, било је хране, било је свега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све је било нормално?

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: После тога шта знам, почело је да нестаје, али у почетку је све било нормално, леп живот је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После бомбардовања?

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: Пре бомбардовања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас питам само за после бомбардовања, када је дошао КФОР?

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: После бомбардовања је већ, ништа није било нормално.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас за то питам, када је дошао КФОР, када су дошли ти Французи.

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: Да, да, било је страха, било је свашта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте Ви видели када се повлачила спрска војска и полиција?

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је остао?

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: Остали су само грађани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само грађани? А КФОР, да ли је био дошао или је био неки период када нису били?

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: Ту је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту је био?

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било можда припадника неке друге војске?

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: Па било је ОВК.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У граду, онако слободно?

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: У граду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу са оружјем, униформама или како, откуда знате да је ОВК?

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: Па, како где, зависи, по граду нису били са оружјем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него?

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: Па, били су у униформама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какве униформе, маскирне или црне?

+СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: Па, имало је свакаквих, имало је и црне, имало је и маскирне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А оружје?

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: Па, имали су али кришом, јер пошто по граду није могло, по селима не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је имао пункт неки КФОР или ОВК по граду, ко је држао пунктове?

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: Па, били су и једни и други.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И где је био ОВК, на пример, где су имали пунктове?

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: Они су имали у Дом ЈНА, где је била раније војска.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Још негде?

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: И дан-данас су ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: ТМК?

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: Не знам више где су, шта је имала, ту ги је била база и ту је и дан-данас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту је база била?

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: И дан-данас је ту база.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су они патролирали или онако се шетали по граду?

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: Па, по граду се шетали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а како су, како је српско становништво живело?

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: По кућама затворено, ретко ко је излазио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се није смело или се није, да ли су забрањивали или су се људи плашили?

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: Па, страх је био, као што се свашта и десило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па шта се десило, то сада нас интересује.

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: То киднаповање, киднаповање. Ето, мог брата су киднаповали и тог Срећка Лазића у једном дану, а били су и многи још киднаповани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте чули за неке друге?

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: Па, много, много, има много киднапованих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте чули можда за неко убијање?

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: Било је и закраних.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Закраних?

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На улици, у кући, где?

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: У кући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хајде нам онда причајте за брата мало, шта се десило?

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: Па мој брат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тог дана, на пример, шта се дешавало тих дана, да ли је било неких назнака да ће се то десити?

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: Па, било је, ја сам га упозоравао да не излази по граду баш тако слободно, јер, пошто је он знао језик, па није се ни плашио, јер никоме није ништа није ни урадио, излазио је слободно, све док једног јутра ја спавао сам, дошао је комшија, каже, «хајде, хоћеш да помогнеш», на комшију да пренесе робу од продавницу своју. Он је отишао са тог Срећка Лазића, а мене су позвали када буде стигао

камион, када буде утоваривано, када буду дошли, да истоваримо ту робу, па, јер то је био «16. новембар» продавница коју је држала комшика. И они су отишли и када су требали да се врате са робу, никада се нису вратили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваш брат је отишао из куће и више се није вратио?

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: Да, отишао је да помогне комшији, требао је да стигне негде око пола дванаест, дванаест, али никада се више није вратио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То се све дешава пре подне, у сред бела дана?

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте чули можда шта се десило са њим?

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: А онај возач који је био са камионом, јер он је био Албанац и он је повео у неком другом правцу и тако је нестао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко Вам то каже, мислим, ко је Вама то испричао?

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: Ту је била, требала је, не знам зашто није дошла Илинка Серенићи, јер њена је била продавница, она је остала у продавницу, а они су требали да се врате да, са робу, која је требала њена роба да се повуче, јер она је држала гвожђару. Она је остала тамо ваљда, још је имала роба, а ови када се врате да истоваримо ту робу коју повлачи из продавнице, али они нису дошли никада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да и Ви сматрате да је тај, мислим та жена је Вама рекла да је човек који је возио тај камион одвезао њих у неком непознатом правцу?

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се причало, где, да ли Вам је рекла, где их је одвезао?

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: Приче су биле свакакве, да су у једно село Малишево, па Угљаре, па у интернат тамо где су их водили, јер и тамо је имало ОВК.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где, у интернату или у Малишеву?

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: Не, интернат, то је код Техничке школе у Гњилану, у центру града, а и причало се да су их одвели у села, али не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се причало можда да је ОВК у интернату?

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: Да, да, био је, били су неки и ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ту, а у тим Угљарима и у Малишеву?

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: Е не знам, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте чули?

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: Причало се да су свуда одведени, али не знам, стварно не знам, јер зато што ништа нисам сазнао и тако, јер ја после тога кући имао сам доста непријатности и ја сам тек изашао 17. августа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте пробали можда да изађете негде да тражете, да одете у полицију у КФОР?

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: Тражили смо, тражили смо мог брата, два, три дана, није га било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте пријавили то?

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: Да, одмах је било пријављено, чак сам ишао, ишли су у Дом ЈНА код жена, супруга је ишла од Срећка Лазића и моја и та Илинка, тражили су. Неко каже, еј пусти, види ово, оно, али нема ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ишли су и у КФОР и у ОВК?

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: И у КФОР и у касарну и у полицију и свуда су ишли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте упутили неки захтев за тражење Црвеном крсту?

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: Било је свега, али тек 2006., наводно, сада не знам колико је то, остаци његови које смо подигли, али породица никада не верује у те коске које смо подигли, као да је пронађен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте давали узорак за ДНК?

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: Дао је његов син.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Његов син? И добро, кажите ми, када сте Ви напустили Косово?

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: Ја сам напустио 17.08.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одмах после петнаест дана?

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: Не, после два, три месеца када је ушао, јер КФОР је ушао 12. јуна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, мислим, после петнаест дана пошто је брат нестао?

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: Да, јер били су велики притисци и морао сам да напустим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било неких притисака на Вас да се иселите?

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: Па, слушај, долазили су, дај оружје, дај пиштољ, дај аутомат, ја кажем да немам, али није проблем, ће га купим, ако хоћеш да ти брата доведемо. Ја сам рекао да немам оружје, али ако није проблем, ће купим, само ми доведите брата, сваког дана су долазили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко?

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: Па, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која војска, мислим, не питам како се зове човек.

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: У цивили су долазили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У цивили?

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: У цивили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су Албанци или из КФОР-а?

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: Да, да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Албанци, у цивили?

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте учествовали уопште Ви и Ваш брат у полицији или у војсци или у резервном саставу или, не током бомбардовања или пре тога?

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: До задњег дана ја сам радио у пекари.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: Чак сам многима помагао и зато сам био слободан, па сам остао и тако дуго, јер никоме нисмо ништа урадили. Исто, и брат је радио до задњег дана у Текстилном комбинату.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ко Вас је обавестио да је пронађено тело Вашег брата?

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: Па, ваљда ови из КФОР-а одоздо, па онда преко овог Црвеног крста и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, јесте Ви преузели тело?

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: Да, син га преузео и ја сам био исто, на Мердаре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли се можда још од тих неких догађаја, да ли се сећате још неких догађаја и нестанка неких још људи у Гњилану што бисте нам испричали?

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: Па, било је доста људи који су нестали. Ето, на пример, има Бора један, има Сениша, има од моје улице исто има Цацко који је исто нестао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то Славољуб звани Цацко?

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: Па, много је људи, али сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било неких убијених људи можда на улици или само у кућама?

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: Нисам, нисам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте чули?

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: Нисам чуо на улици, али по кућама било је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли се нешто дешавало, да ли има неко ромско насеље у Гњилану?

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: Има два, није то наше, него то су улице, у мојој улици је пола ромска, а има исто горе Абдула Прешева исто једна улица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Абдула Прешева су Роми, а да ли има нека Бела земља, да ли је то то или је то нешто друго?

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: То је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Абдула Прешева је Бела земља?

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: То је то, Бела земља, Абдула Прешева.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се дешавало ту нешто?

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са Ромима?

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте тако нешто чули?

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: Па причало се свашта, али нисам ја то видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кажите ми, Срби и Роми, да ли су после бомбардовања остали ту или су се иселјавали?

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: Па већином су се иселили. Оно, и дан-данас има доле Срби, и Роми исто има, али врло мали број.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У односу на оно пре како је било?

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: Много.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите ми.

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: Да ли има 5%.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада, јел?

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: Сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули нешто да се дешавало, на пример, и женама ако се нађу на улици?

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте чули за неки случај да су жене заробљене?

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: Па, оно преко телевизије што је било, то иначе овако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је било преко телевизије?

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: У Гњилану није било, па она Славица што је била, шта ја знам, она што су приказивали, то на улицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Ви нисте чули за то?

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: Не, тамо нисам чуо, јер ја не знам ни одакле је она била, али у мом граду нису жене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Жене нису дирали?

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: Нису дирали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли сте чули за нека пљачкања можда?

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: Пљачке су биле, ето моја кућа је цела била опљачкана, до игле и срушена стара кућа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте сада чули када сте Ви напустили?

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питам тада док, да ли се дешавало да се пљачкају куће док сте били тамо?

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: То је било пљачке, сви који су напустили, свима је кућа опљачкана, и тада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кажите ми, да ли су на мети били можда они Срби који су учествовали у полицији или у војсци?

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: Они нису ни остали ту, они су одмах отишли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Они су одмах отишли?

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: Да, остали су само прави Срби, такорећи, не прави, ја не могу да кажем ни они да су криви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Обичан свет?

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: Да су криви, него они који нису били у полицији, који.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Обичан свет?

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли сте чули да су се на неке куће бацале бомбе?

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: Бацале су се, чуло се увече, бацају се бомбе, пред мрак већином.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: Доле на мог комшију је бачена бомба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На његову кућу?

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: У двориште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта се десило?

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: Па ништа, он је био у кући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је неко настрадао?

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: Не, не, јер је он био у кући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кажите ми, да ли сте можда чули да се нешто дешавало и са албанским становништвом које је можда било са Србима у добрим односима?

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта се дешавало?

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: Па тада када је мој брат киднапован и двоје Албанаца су тражили исто синови.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како?

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: Ми смо тражили мог брата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: А и још двоје Албанаца су тражили исто синови.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Њихови синови су исто били отети?

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ти Албанци да ли су они можда били нешто у добрим односима са Србима током бомбардовања или, мислим, одакле сада да на исти начин муче Албанце?

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: Па ја мислим да је само то у питању, јер доста мислим, ми смо лепо живели, Албанци и Срби доле, много лепо смо живели, без обзира, ми смо и на послу лепо живели и радили и све, мислим, пре бомбардовања, био је леп живот, али можда имало је, некеме није одговарало то. Па зато су и Албанци исто страдали, и Роми су исто страдали и Срби све, мислим па сада не знам како је, некеме је било по вољи или није било, али дешавало се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте чули да је убијен неки Албанац можда?

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: У Гњилану нисам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кажите ми, да ли знате где је црква и да ли је било нешто у цркви српској у то време?

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: Па у цркву, па било је, покушали су и да је упале једном, па.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже нам једна сведокиња овде да су се Срби окупљали ту у неку као заједницу, ту је било у цркви.

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: Да, да, и дан-данас је исто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нека организација или?

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: И дан-данас је ту, ту је и пијаца, такорећи, Срби који са села долазе, који из града исто, јер у граду у Гњилану, околина Гњилана, све су српска села и ту сваки дан по граду има Срби, нон-стоп ту, јер најмање ја мислим да има, преко 50.000 ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате шта још, када кажете, ми смо живели добро пре рата и тако, са Албанцима, да ли су то били ту међу тим људима који су били у униформи ОВК, ту локални Албанци из Гњилана или је било можда неких са стране?

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: Па већином са стране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А одакле, да ли можда по говору разликујете?

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: Како сам ја чуо, од Албанаца, јер имао сам другога Албанаца, имао сам на послу који смо радили, рекли су ми да долази, сутра немој да излазиш толико, јер долази око две хиљаде са Призрена, Ђаковице, не знам, отуда долазе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из других градова на подручје Косова?

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: На, у Гњилане.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А негде са подручја ван територије Косова?

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате, из Македоније, на пример, из Албаније, Албанци из Албаније?

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: Не знам, па ваљда је било, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате, добро.

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: Ваљда је било, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли се сећате још нечега да нам кажете?

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За страдање Вашег брата или за то како се Вама десило?

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: Рекао сам Вам да је он нестао и никада се није вратио којим је требао да дође са камионом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И нисте ни чули како је настрадао, ништа, само Вам је предато тело?

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: Знате шта, приче су приче, једне приче које су биле баш и у вези тога, они кажу да је у болници пронађен, али ја тврдим да није у болници, зато што када је, када су пронађени седам лешева у болнички круг, контејнер, звали су, звали су ту људе који су нестали, значи, били смо, међу њих није био мој брат. Седам лешева су пронађени били, ту су биле исто моје комшије и још неки који су тражили своје, али међи њих није био у болници, а они кажу да је у болници, мада ја то не верујем, породица никада не може да верује ни на оне коске које сам ја узео, да је баш он.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, кажите ми, да ли Ви имате, поседујете одштетни захтев, значи да ли сматрате да, да ли потражујете накнаду штете и да ли сматрате да, да ли се придружујете кривичном гоњењу? То у принципу онај ко је одговоран за страдање Вашег брата треба да буде осуђен.

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: Нормално, као и свако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И накнаду штете?

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: Не бих ја то тражио ништа, јер он има сина, има троје деце.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То евентуално касније, добро, то је оно што сам.

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: То њима нека припада, ако има нешто од тога, немам ја потребе, мислим, то ипак има децу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да видимо сада је редослед такав да ће Вам чланови већа постављати питања и затим овде остали учесници у поступку. Да ли имате питања? Не, да ли тужилац има питања? Не, одбрана? Господин Кастратовић се први јавио током излагања овога сведока.

Адв. МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Немам ништа против.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нешто сте интервенисали, ја сам видела да ње јављате.

Адв. МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Јесам, али негде око техничких ствари, сада завршили смо. Верујте ми, нисам заборавио, рачунајте као да сам заборавио. Солитер, постоји ли у Гњилану?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

Адв. МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Солитер, постоји ли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли постоји солитер у Гњилану?

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: Да, да.

Адв. МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Да ли је то највећа зграда у Гњилану?

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: Да.

Адв. МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Да ли је она била обезбеђена?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Објасните на шта мислите.

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: Како то мислите обезбеђена?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сачекајте да објасни, рекла сам ја да објасни, сачекајте да објасни бранилац. Значи, определите време, на који начин.

Адв. МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Значи, када почиње обезбеђивање тог солитера, ко га обезбеђује, које године, у ком периоду?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био обезбеђен тај солитер, пита бранилац?

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: Ја не знам када, мислим, када да ли је био обезбеђен?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То он пита, да ли је неко.

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: За време рата или?

Адв. МАРКО КАСТРАТОВИЋ: После бомбардовања.

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: После бомбардовања? Пре бомбардовања није био никада обезбеђиван, јер није било потребе.

Адв. МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Кад су дошле стране трупе?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сачекајте, а када, да ли је био после бомбардовања обезбеђен?

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: После бомбардовања? Појма немам ја то, право да Вам кажем, нисам имао потребе да идем на тај део, мада сам свакога дана раније ишао, али никада није био обезбеђиван.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то далеко од Ваше куће?

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: Па ваздушно је сто метара, а околу када, да ли има триста метара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А зашто нисте ишли тамо? То није далеко.

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: Па није, али некако ми је са друге стране, мада је ту била и више солитера и српска школа која се била градила, «Вука Караџића», али нисам имао потребе, после бомбардовања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јесте чули за то, да ли је обезбеђен тај солитер?

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: Не знам зашто би морало да буде обезбеђен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, пита бранилац, он само пита.

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: Не знам зашто би морало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

Адв. МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Када су дошле стране трупе, да ли је постојао полицијски час?

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: Био је, да, био је полицијски час, увео се неко време.

Адв. МАРКО КАСТРАТОВИЋ: И ко је ту контролисао, које трупе су полицијски час контролисале?

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: Па, били су на почетку Французи, а после тога су Американци.

Адв. МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Да ли су икада трупе албанских снага контролисале полицијски час?

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: Полицијски час?

Адв. МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Да.

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: Не.

Адв. МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Да ли је постојала испостава у односу, да ли знате, да ли је уопште постојала нека испостава њихова у солитеру?

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: Не знам за солитер, рекао сам да у Дом ЈНА они су имали своје и у Интернату горе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да Вас питам, до аутобуске станице, ко је био, КФОР или ОВК?

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: Ја мислим, не знам, не знам да ли је био, јер нисам ја ишао према станици, нисам ни имао потребе да идем, право да Вам кажем, јер плашио сам се, искрено да Вам кажем, јер после киднаповања брата, нисам ни толико излазио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Изволите, браниоче.

Адв. МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Када кажете да сте се плашили, да ли сте чули негде да постоје испоставе албанских снага или сте се плашили и ових међународних снага?

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: Нисам се ја плашио никога, док није ми брат киднапован, али после тога, ушао је неки страх, јер, пре свега, ја сам излазио када ниједан Србин није излазио у граду, ја сам излазио и ишао сам и на пијацу и једини Србин ја и жена. Е када је показао Албанац на мене прстом, када су хтели да ме киднапују, ено га, каже, Србин, али ја знао сам језик и извукао сам се. Али када сам се извукао, онда, када сам изашао са пијаце, почеле су ноге да ми се тресу шта је могло да ме снађе,

јер од оних Албанаца, мештанина, мене није страх уопште. Али, када су дошли они са стране, јер он те не зна, неко те покаже, са прст, и онај оде, отме те, однесе се и више те никада нико не види. Е то се дешавало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вас је и питао бранилац, да ли сте то питали, да ли се плашио страних трупа или Албанаца?

АДВ.МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Не, управо ћу сад да питам, да ли сте имали подршку, да ли су тада биле присутне стране трупе?

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: Да, биле су присутне и рекао сам сваког дана су шетале кроз улицу као патрола.

АДВ.МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Да ли сте се негде и некада обраћали њима или знате да се неко њима обраћао?

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: Једино за брата сам се обраћао свуда где сам мога да нађем помоћ да пронађем брата, не бирам место, ја сам ишао и у ОВК и супруга исто ишли смо, свуда смо тражили да би ја пронашао брата, нисам ја бирао било где, а и пре тога и после тога немам потребе.

АДВ.МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Јесте се обратили међународним снагама и да ли су вам нешто одговорили.

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: Обратио сам се одмах тога дана кад је нестао и сваког дана од 03. августа.

АДВ.МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Је ли имате неки документ поводом тога?

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: Па постоји књиге ваљда да је киндапован Срећко Лазић и мој брат истог дана 03. августа 1999. године, од тога дана свуда смо отварали врата како би га нашли.

АДВ.МАРКО КАСТРАТОВИЋ: После тога црквени одбор, јел се обраћате тамо?

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: И тамо одмах тога дана смо и у цркву Драган Лазић, он је брат од Срећка Лазића, он је радио у црквеном одбору тамо и онда и код њега, али већ је мало било касно јер он имао је доста са стране трупе он је разговарао био са њим.

АДВ.МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Што је било касно, то не разумем?

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: Па зато што чекали смо да прође неко време значи од 12 кад је киндапован, прошло је време око пола 4 ми смо јавили, а баш та патрола је отишла по селима који су били са њим су пили кафу. Можда би га извукао.

АДВ.МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Коме је прошло време, црквеном одбору?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, чекајте сада господине, због чега је ово сада важно коме се обраћао оштећени за тражење?

АДВ.МАРКО КАСТРАТОВИЋ: То су све делови исказа које смо пратили и испратили у досадашњем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, и због чега је важно то тако до детаља кога дана, ког датума, у које време, уз који документ је тражио, због чега, објасните. Објасните.

АДВ.МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Да ли је вама важно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Објасните због чега.

АДВ.МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Шта зашто је важно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто је важно кога дана у колико сати се обратио црквеном народном одбору?

АДВ.МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Апсолутно ми је битно зато да би тражили негде и сами налаз око свега тога што се тај дан дешавало, где се налази црквени одбор, солитер и сва постављена питања су неразјашњена, не знам што је вама ово спорно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Само наставите са питањима господине, овде пратите мене, гледајте на монитору браниоца, немојте одговарати пре него што вам суд да допуштење. Изволите господине Кастратовићу.

АДВ.МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Немам никакав проблем са тиме. Судија ако ви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има неких проблема са преводом.

Судски тумач за албански језик ГАНИ МОРИНА: Молим вас, само кад говори адвокат или било ко други, сем Вас, нека држи микрофон мало ближе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ближе, добро. Господине Кастратовићу приђите само микрофону или га, е тако.

АДВ.МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Колико џамија има у Гњилану?

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: Четири, у центру града.

АДВ.МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Колико православних цркава?

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: Једна. Што је то важно?

АДВ.МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Ево објаснићу Вам.

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: Ви сумњате да ја.

АДВ.МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Не, ја сумњам у друге који то не знају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Арсићу.

АДВ.МАРКО КАСТРАТОВИЋ: А Ви то знате. Мени је то важно да Ви то знате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Проверава неке друге сведоке.

АДВ.МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Ви сте човек овде који је на муци, а други који овде причају не знају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Кастратовићу пређите на питања.

АДВ.МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Молим Вас имам право да кажем шта мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Кастратовићу, имате право, оно што је све по ЗКП-у.

АДВ.МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Ма молим Вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Кастратовићу уздржите се од таквог понашања, пређите на питања, ајде укључите микрофон и пређите на питања господине Кастратовићу.

АДВ.МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Рекли сте, мада ја немам транскрипт онога што сте већ рекли, да се појављује сумња код Вас да ли су баш те кости које су нађене и Вама предате, кости Вашег брата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбија се.

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: Никад нећу да верујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбија се господине Арсићу, он је то објаснио. Зашто нећете никада да верујете? Зашто, када сте давали ДНК на анализу?

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: Не знам, али породица не може сто посто никад да верује, може 90%.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што?

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: Па.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има ли наде код Вас још увек да вам је брат жив и да ће се појавити једног дана?

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: Још увек, још увек. Све док постојим биће наде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел ћете тако да се надате док сте живи, добро. Остали браниоци да ли неко још има питања? Не, само се господин Крстић јавља. Изволите господине Крстићу.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ја ћу покушати неколико питања да разјаснимо неке ствари.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте нам објашњавати, схватићемо.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Али без нервозе судија, ако сте нервозни ја нећу да питам.

ОПОМИЊЕ СЕ бранилац адв.Здравко Крстић да се не обраћа председнику већа са тим «без нервозе судија».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наставите господине Крстићу са постављањем питања.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Могу ли директно или преко Вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите господине Крстићу, опоменућу Вас и ускратићу одговор кад год сматрам да треба, како год да поставите питање.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Питам могу ли да постављам директно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Постављајте питања, управо сам Вам рекла, само Ви постављајте питања.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Хвала вам. Будући да је сведок све време, ако сам добро разумео, живео у Гњилану, ја ћу питати нека питања, поставити нека питања на те односе у време из оптужнице, нешто пре тога, нешто касније, па да ми сведок не замери.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, само поставите.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Прво би питао, Ви сте рекли данас овде да вам је покојни, ако сам ја добро разумео, Арсић је ли тако.

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте господине Арсићу, чекајте да пита. Чекајте да пита.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Арсић Драгољуб брат, је ли тако?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Арсићу гледајте у мене, пустите браниоца да прича. Кажите господине Крстићу шта је питање?

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Па питам да ли је то тај покојни Арсић Драгољуб брат овог свеока.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбија се одговор на ово питање. Ја не знам шта Ви питате.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Па хоћу да утврдим које је својство, какав брат, рођени, од стрица, од ујака?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је на почетку.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Судија пустите ме.

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: Рођени рекао сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте, немојте се уопште нервирати молим Вас пратите овде мене, господине Крстићу ајдете молим Вас да поставите питања и да овога човека.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Зато што је овај човек рекао да постоје синови. Знате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете да седнете господине Арсићу. Да?

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Због својства оштећених, зато сам питао. Ништа друго.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хоћете да седнете господине Арсићу, хоћете да седнете?

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: Не.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Све ово што сте испричали данас, да ли сте Ви то непосредно видели или је посредно сазнање, све ово данас што сте рекли?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбија се одговор обзиром да је сведок сведочио и током излагања сваки пут говорио шта му је непосредно познато, шта је чуо од других. Изволите господине Крстићу оно што нисмо разјаснили.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Па ја нисам чуо ништа непосредно, зато и питам да ли је било шта непосредно видео од овога што је сведок.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте понављати бесомучно питања обзиром да сам вам већ одбила.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Шта сте за ово време док сте били тамо, лично видели?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На шта мислите господине Крстићу?

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Па мислим на догађања из оптужнице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која догађања из оптужнице?

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Сва, киндаповања, убиства.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбија се, одбија се одговор, он је већ одговорио шта је лично видео и шта је чуо.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ја нисам чуо да је ишта видео, зато проверавам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, оставите примедбе за касније, наставите са питањима.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Добро судија, добро. Рекли сте овде да сте чули од власнице продавнице за коју је ваш брат и овај други нестали од тога дана кад су ишли по робу, рекла да је возач био Албанац, да их је одвезао и да се не зна у ком правцу, да ли знате Ви како се зове тај Албанац, тај возач?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли знате како се зове?

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: Не.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Јел га нисте видели, јел?

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: Ја нисам видео уопште, ја нисам био на тај, у ту продавницу, него ја сам чекао да стигне аутобус јер ја сам спавао, пробудили су ме да истоварам када буде стигао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, немојте понављати.

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: Али никад није стигао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није га видео, не зна како се зове.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Да ли је тај возач често или стално возио за ту продавницу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не зна ко је то. Одбијам, он не зна ко је то. Не зна ко је.

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: Возач је «16. Новембра», предузеће.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Значи није радио за ту жену него је ангажован.

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: То је фирма.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Рекли сте овде да су нађене неке жртве у болници, пронађене, па су и Вас звали да гледате да би идентификовали свог брата, ја Вас питам је ли то у кругу болнице или ван болнице?

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: У кругу болнице био је контејнер у кругу болнице где.

ОПОМИЊУ СЕ браниоци Кастратовић и Ресавац да не ремете ред у судници, да не причају.

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: Доле, на улазна врата, били су 7 леша.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Само питам у кругу болнице, је ли јесте?

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: Да.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Добро.

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: Ја не знам да има напоље контејнер.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: На питање суда јесте чули нешто у вези дешавања неких око жена у ово време, Ви сте одговорили али ја хоћу да ми појасните мало да нисте ништа чули, али сте чули преко телевизије шта је било она Славица и ту Вас је судија прекинула, сад Вас ја питам која Славица и шта је говорила то преко телевизије?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Арсићу немојте одговарати, обзиром да браниоцу ускраћујем на ово питање, одговор. Изволите господине Крстићу.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Па судија то сте Ви питали, ја само да појаснимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите господине Крстићу, ја Вам одбијам.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Па добро, одбите. Одбите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас да наставите, да не одузимате време које је од кључног значаја за вођење овога предмета, за ове људе, за све нас, држањем говора.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Је ли хоћете да прекинем?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него да се фокусирасте на питања и да не одговарате, како Ви разговарате, какви су то манири адвоката у суду. Ајдете господине Крстићу молим Вас.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Могу ли?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Пошто сте Ви из Гњилана и рекосте 300 метара од овог солитера, ваздушне линије, односно 100 а 300 околo, је ли, да ли знате да је постојао у то време 1999. године када је дошао КФОР, неки кафић поред солитера и како се он зове ако је постојао?

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: Кафић поред солитера.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Да.

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: Имала је кафана Заре коју је држао у подруму солитера, Заре коју је држао кафану.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: А кафића није било?

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: Кафића не знам, није ми познато мада сам ја ишао и по кафићи, али није ми познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Добро. Хвала.

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: А Зари је кафану имао.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: После престанка бомбардовања, али ајде ако ми судија дозволи да поставим једно питање непосредно пре бомбардовања, непосредно, пошто сте били тамо, да ли сте приметили да су се у већем броју, да је се у већем броју албанско становништво исељавало из града?

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: Не, досељавало се из друга места у Гњилане, ако хоћеш да ти кажем истину јер у моју улицу дошли су.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Само истину.

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: Њих 30. Истину ти причам, у моју улицу, код мог комшију дошли су рођаци из Урошевца, дошли су у Гњилане код мене, али има и где су се исељавали, ево из града, не верујем, јер Тасић командир полиције није дозволио да нико никога дира и није било ништа. Појединци ишли су.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Добро. И ми смо гледали телевизију у то време па није било тако, али добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине.

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: Ја причам за Гњилане.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ја за Гњилане и питам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, чекајте господине Арсићу немојте се упуштати у такве разговоре, господине Крстићу већ сам Вам рекла да након што сведок буде завршио, када завршите са постављањем питања, онда коментаришите и дајте примедбе.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Хвала. Хвала. После бомбардовања, дакле објављено је престанак бомбардовања, да ли су и колико српске снаге војске, паравојске, полиције, параполиције биле присутне у Гњилану.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбија се, сведок је рекао да су се они повукли, односно да су напустили.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Када су се повукле након престанка бомбардовања, истог дана, други дан, трећи?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли знате у односу на тај дан када је престало бомбардовање?

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Само за Гњилане говорим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте објашњавати више, посебно не у глас са мном, господине Крстићу ја се чудим.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Сведоку објашњавам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја се чудим господине Крстићу и даље, због понашања адвоката једног. Господине Арсићу реците да ли знате колико дана од престанка бомбардовања су српске снаге војске, полиције и остали под наоружањем почели да се повлаче из Гњилана?

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: Па колико је био рок, у датом року они су се повукли, повукли су се са Косова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви знате кога дана?

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: Па то је било 12. када је ушла, када је почео да улази КФОР.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли КФОР почео одмах 12. да улази?

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: Да, али снаге су се повлачиле, уствари одмах од тога дана када је било потписано примирје, они су се повлачили ваљда до 17. јуна, морали су да се повуку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да Вас питам да ли, не, не, то Ви знате овако, да ли сте Ви својим очима, то Вас пита бранилац, видели како српске снаге излазе из Гњилана, да ли сте Ви то видели?

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: Па то је било из целог Косова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ја Вас питам за Гњилане, то ми разјашњавамо, ми знамо шта је било на Косову, ми смо то гледали на телевизији, ми смо то читали.

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: Па сви су се повукли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте Ви гледали како се повлаче?

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли, кога дана је то било? Да ли одмах када је потписан споразум и престало бомбардовање или после неколико дана?

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: Па ја мислим за дан два, то је тако је кренуло?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли је истога дана када је почело повлачење ушао КФОР? Ови се повлаче, ови улазе?

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: Да, да, КФОР је ушао још су ту биле снаге КФОР је ушао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Изволите господине Крстићу.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Хвала судија, па ви питате оно што ја сам спремио да питам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајде.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Хвала вам. Ево још једно питање, да, доста. Још једно питање да искористимо прилику пошто је све време био до августа чак у Гњилану.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Искористите.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Да ли сте за то време, сада говоримо пре бомбардовања, за време бомбардовања, после бомбардовања, ушле снаге

КФОР-а, излазе наше снаге и тако даље, српске, да ли сте чули да је нестало неки Албанац?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбија се, већ је причао о Албанцима, он је већ то одговорио господине Крстићу.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Па није одговорио на овакво питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте коментарисати, после ћете коментарисати.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Па ево одмах да почнем са коментарима, са примедбама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, јел сте завршили са питањима за сведока, ако сте завршили даћете после, да видимо да ли још неко има питања од оптужених. Седите молим Вас. Господин Ресавац, изволите.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ево, ево, завршавам. Само, само, нећу ни примедбе после.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нећете ништа.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Дакле, Ви сте га питали недозвољеним питањем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Недозвољеним питањем сте тражили одговор да ли је неко од Албанаца нестало или је киндапован од стране УЧК, а ја питам да ли је уопште нестало Албанаца, не питам од стране кога, то је велика разлика.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Евидентирајте то за жалбу, обзиром да те примедбе сада у току овога руковођења.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Нећу се ја ваљда жалити, тужилац ће се жалити, нећу ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У току овога поступка.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Како ствари иду нећу се ја жалити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко год да се жали, одговор на жалбу. Седите.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите господине Ресавац.

АДВ.БОЈАН РЕСАВАЦ: Господине жао ми је због Вашег брата, мене интересује једно питање, рекли сте мало пре да сте се обраћали и када сте тражили брата и у Дому ЈНА, претпостављам ОВК, како сте рекли, да ли знате ко Вас је тамо примио и шта су Вам рекли?

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: Видећемо, тако су нам рекли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, пита бранилац да ли знате имена можда тих, да ли знате како се зову ти људи, да ли можете да опишете?

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: Не, већином су то били непознати.

АДВ.БОЈАН РЕСАВАЦ: Нисам чуо одговор, шта су вам рекли?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, каже већином су били непознати.

АДВ.БОЈАН РЕСАВАЦ: Да, да, добро, а шта су Вам рекли?

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: Видећемо, видећемо свуда, свуда где смо отварали врата и у КФОР-у и свуда.

АДВ.БОЈАН РЕСАВАЦ: Захваљујем немам више питања. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господин Марко Миловић.

АДВ.МАРКО МИЛОВИЋ: Рекли сте, уствари пре него што му поставим питање, у досадашњем току поступка речено је да постоје значи групе које могу по тим у зависности из којег краја да се препознају и говори, да ли можете као, с обзиром да сте дуго доле живели, да препознате Албанце који су из којег подручја, значи да ли су евентуално по говору албанском из Македоније, из централне Србије или евентуално самог Косова и на неким подручјима? Да ли можете по акценту ето тако да Вам, да препознате? Да ли имају Шиптари који имају карактеристичан гњилански, из Гњилана, који из Пећи другачији говор, из Куманова, Прешева? Да ли их можете евентуално разликовати по акценту?

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: Па било је и по граду и обични грађани тако, било је и овако.

АДВ.МАРКО МИЛОВИЋ: Нисте ме разумели. Да ли можете да разликујете значи албански говор у зависности од одређеног места, односно подручја у којима живе?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На пример је ли се разликује албански из Албаније од албанског из Гњилана и од албанског рецимо.

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: Па из Македоније се разликује, јер они мало другачије причају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: Из Македоније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли Ви то разликујете када чујете?

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете да разликујете?

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: Да. Могу, јер ја боље знам такорећи можда албански него неки Албанац можда, јер мени је језик помогао доста.

АДВ.МАРКО МИЛОВИЋ: Да ли бисте могли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте сада, бранилац да Вас пита за још неки други говор.

АДВ.МАРКО МИЛОВИЋ: Да ли бисте могли да евентуално разликујете албански језик који говоре рецимо Албанци у Бујановцу, Прешеву, Медвеђи, у односу на?

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: То је слично, то је слично. Слично је, Македонци и са Македоније и са Косова другачије.

АДВ.МАРКО МИЛОВИЋ: Имао би само још једно питање, ово кад сте долазили да питате за судбину свога брата, да ли можете да ми кажете ти

Албанци рекли сте Вама су били непознати, нисте их раније виђали је ли тако, да ли су то били старији или млађи људи?

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: Па већином средњих година и млађи.

АДВ.МАРКО МИЛОВИЋ: Колико би по вама то било средњих година или млађих?

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: Па ако је неко био командант 40-50, ови су били 30, од 25 до 35.

АДВ.МАРКО МИЛОВИЋ: Од 25 до 35?

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: Па тако нешто већином, али имало је и млађих.

АДВ.МАРКО МИЛОВИЋ: Добро, али ове што сте Ви гледали и имали прилике да видите, су били тог доба је ли?

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: Тако нешто.

АДВ.МАРКО МИЛОВИЋ: Хвала, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хвала, изволите господин Константиновић.

АДВ.МИЛОРАД КОНСТАНТИНОВИЋ: Интересује ме да ли знате где је Ливочко језеро и да ли сте Ви одлазили тамо у лето 1999. године?

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: Нисам ја одлазио тамо у потрагу, али ишао сам на пецање врло често.

АДВ.МИЛОРАД КОНСТАНТИНОВИЋ: И у лето 1999. године?

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: 1999. године не.

АДВ.МИЛОРАД КОНСТАНТИНОВИЋ: Да ли се на том језеру лети купају грађани Гњилана?

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: Да.

АДВ.МИЛОРАД КОНСТАНТИНОВИЋ: Да ли је опште позната ствар где се налази Ливочко језеро, мислим за грађане Гњилана?

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: Ко то не зна.

АДВ.МИЛОРАД КОНСТАНТИНОВИЋ: То сви знају у Гњилану?

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: Па, сваке године поједе по једног или два човека.

АДВ.МИЛОРАД КОНСТАНТИНОВИЋ: Нисам Вас разумео.

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: Па увек се удави понеко.

АДВ.МИЛОРАД КОНСТАНТИНОВИЋ: Удави се понеко. Да ли сте Ви чули да је тамо неко у лето 1999. године бацао неке посмртне остатке Срба?

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: Не.

АДВ.МИЛОРАД КОНСТАНТИНОВИЋ: Реците ми када сте одлазили у ОВК да тражите брата, где сте тачно одлазили, где се налазио њихов штаб?

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: Дом ЈНА.

АДВ.МИЛОРАД КОНСТАНТИНОВИЋ: Дом ЈНА?

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: И дан данас је ту.

АДВ.МИЛОРАД КОНСТАНТИНОВИЋ: Је ли то исто што и Интернат или не?

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: Молим?

АДВ.МИЛОРАД КОНСТАНТИНОВИЋ: Дом ЈНА?

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: Не, не, Интернат је горе код Техничке школе.

АДВ.МИЛОРАД КОНСТАНТИНОВИЋ: Да ли је Вама нешто познато шта се дешавало у Интернату?

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: Чуо сам, али нисам ништа видео.

АДВ.МИЛОРАД КОНСТАНТИНОВИЋ: Јесте Ви имали страх да одете тамо да питате и тамо или?

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: Е тамо нисам имао снаге да одем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта сте чули за тамо?

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: Свашта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислим шта, у ком смислу свашта?

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: Ето на пример да Вам кажем био ми је таст киндапован, и од жене три брата, однешени у Интернат, на мртво претучени такорећи то све и онда ги дошао неки Албанац који ги познавао и извуко ги.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се зову они?

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете да нам кажете како се зову?

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: Милорад, Драган, Игор и Дејан и Зоки.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Презиме?

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: Станковић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Они су значи женин, Ваш таст и његови синови?

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: Рођени један брат и два браћа од стрица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И када се то њима десило?

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: Исто 1999. године, само.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре Вашег брата или после?

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: Да, пре мог брата, пре мог брата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али су пуштени?

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: Па на брзину је то, то је било хитно, то је било брзо и КФОР, били су КФОР, упала је сестра, жена у општину, био је неки састанак, упала је и тако су кренули сви и тако су они били извучени, иначе да су преноћили не би.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А КФОР их ослободио?

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: КФОР их је ослободио?

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: Па КФОР, али КФОР је кренуо, али је она, неки Албанац је дошао који ги препознао и рекао је овим другима, мислим то је истина да је рекао овим другима људи шта сте ово урадили, шта сте ови ухапсили и он је рекао дај пустите ови људи и тако су их пустили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Изволите господине Константиновићу.

АДВ.МИЛОРАД КОНСТАНТИНОВИЋ: Само још једно питање ћу поставити, с обзиром да живи близу солитра, да ли му је познат неки случај неког карактеристичног убиства у солитеру?

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: У солитеру не, једино у атеље та кафана што је испод солитера доле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је ту било?

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: Ту је било док су пили другови и било је неко пуцњавина и убио је друг друга.

АДВ.МИЛОРАД КОНСТАНТИНОВИЋ: Ништа, хвала немам питања више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, господин Кастратовић изволите.

АДВ.МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Поменуште Дејана Станковића.

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: Нисам поменуо ја Дејана Станковића.

АДВ.МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Не, питали смо Вас, е сад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро, сачекајте да Вас пита.

АДВ.МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Је ли то спортиста, да ли знате како изгледа тај човек?

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: Не Дејана.

АДВ.МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Нега?

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: Зокета, Игора и Драгана и Милета.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, он је причао о својој тазбини.

АДВ.МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Је ли неко од њих спортиста, цудиста, освајао медаље?

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: Не, не.

АДВ.МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Нисте упућени у то?

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: Не, не, један је пецарош, један, ловци су били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, кажите не, добро.

АДВ.МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Ја сам чуо Дејан.

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, седите. А кажите нам како су, шта су они Вама причали када су дошли, ваш таст и Ваш шта то буде, шурак?

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: Па један шурак није могао да се помери недељу дана од кревета јер био је тучен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где је тучен?

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: Био је тучен ланцима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: А на таста су поломљена два ребра и ови остали ништа није боље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, како су изгледали?

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: Па модри. Овај Игор који је тучен ланцима није могао да се помери данима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу причали они да су познали некога можда ко их је тукао из Гњилана, не питам Вас за име, само да ли су рекли да ли су познали некога ко је из Гњилана, међу тим Албанцима, јесу их Албанци узели или КФОР?

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: Албанци, Албанци су ги киндаповали у кућу своју.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како?

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: Отели.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли знате како се то десило?

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: Па отели су, дошли су у кућу и одвели их док је била жена му и сестре горе у другу кућу преко пута и видели су и ондак су отишли у КФОР у општину и тако, али дошао је у међувремену тај Албанац који је рекао да ги пусти и они су ги пустили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вас питам да ли су они препознали неког Албанца па да кажу био је тамо неки, не питам Вас за имена?

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате. Јесу причали о томе шта се, где се то њима дешавало у Интернату?

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: Па то је Интернат, то ти је спаваоне то су биле спаваоне и у подрум доле ваљда се дешавало у подруму.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У подрум су их водили?

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То су Вам они рекли?

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел су рекли ко их је тукао, како су били обучени ти који су их тукли, старији, млади, са оружјем, ајде ланце то сте нам рекли?

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: Не знам нисам могао да разговарам јер ја сам био у другом делу града, они су били у стану и нисмо могли да се крећемо тада слободно толико и нисам ишао толико код њих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел су радили тада телефони?

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: Па нису, нису радили телефони.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: Јер за време бомбардовања то је било уништено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада идемо на део претреса када Вам оптужени постављају питања, пошто Ви разумете албански, ако Вам буде требао превод узећете слушалице. Да ли неко од оптужених има питања? Изволите оптужени.

ПРЕВОДИЛАЦ ГАНИ МОРИНА: Није укључио микрофон.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Укључио је. Можда да приђете микрофону.

ОПТ. АГУШ МЕМИШИ: Питаћу на српском језику.

ПРЕВОДИЛАЦ ГАНИ МОРИНА: Замолите оптуженог молим Вас да понови питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево он већ понавља.

ОПТ. АГУШ МЕМИШИ: Да ли може сведок нешто да нам каже за време бомбардовања у Камнику где је отворена једна велика рупа тамо, на ком месту?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како?

ОПТ. АГУШ МЕМИШИ: Једна велика рупа је отворена у Камнику за време бомбардовања. Да ли сведок може да нам каже где се то налази?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, нећемо тако да питамо. Ево не зна. Али знате шта је хтео. Суштина ових питања, сад скините слушалице. Не, не, сведок. Значи, скините слушалице. Суштина ових питања је да ли можда знате за неке злочине који су се догодили над албанским становништвом током бомбардовања? Да ли сте чули за то време? Евидентно да сте чули после тога на телевизији, него тад за то време да ли сте чули?

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: У Гњилану се ништа није догодило, над ниједним Албанцем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А у околини?

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: У околини у Жегру сам чуо нешто, али не знам шта.

ОПТ. АГУШ МЕМИШИ: Ја ћу да дам примедбу. Да ли зна господин где се налази Пржи Брег у Миламу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је објекат у Гњилану?

ОПТ. АГУШ МЕМИШИ: Да, Пржи Брег, насеље?

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: Ван Гњилана да.

ОПТ. АГУШ МЕМИШИ: Јесу ли убијени осам лица први дан што су почели бомбардовање ту?

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: Које националности?

ОПТ. АГУШ МЕМИШИ: Албанске националности.

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: Не знам.

ОПТ. АГУШ МЕМИШИ: Од војске?

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: Не знам.

ОПТ. АГУШ МЕМИШИ: Да су бомбардовани од војске куће?

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: Знам да су убијени осам лица у Будригу од НАТО бомбе кад је пала бомба где су седели и пекли вола.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени, заиста то истражујемо у неком другом поступку, изволите, на неалбанцима.

ОПТ. АГУШ МЕМИШИ: Али то је било јавно и на телевизији госпођо, зсато питам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, немојте питати то што је опште познато.

ОПТ. АГУШ МЕМИШИ: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала.

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: То је било, Лесковчани су страдали, Лесковчани, војска је страдала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли неко још од оптужених има питања? Оптужени Фатон, изволите.

ОПТ. ФАТОН ХАЈДАРИ: На питање суда он је одговорио да припадници ОВК шетали су по Гњилану без оружја. Он је говорио да су они носили скривено оружје. Како је могуће да је видео да су они носили тако скривено оружје? Он на пример командир он носи оружје и то се види.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте знали да има оружје ако је било сакривено, ето то Вас пита?

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: Па видео сам их кад су дошли код мене и у кућу да су имали оружје да ме уцењују ради брата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. ФАТОН ХАЈДАРИ: Иван, да ли је могуће да знамо и ова презимена?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је презиме.

ОПТ. ФАТОН ХАЈДАРИ: Па нисам чуо добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, прочитаћете, да не понављамо. Ви сте чули од нас то овде у судници, то не значи да он треба да понавља само због Вас. Он је рекао та имена, пратите. Мислим да је Станковић, али прочитаћете. Ајдете даље.

ОПТ. ФАТОН ХАЈДАРИ: Да ли зна господин у Гњилану где је «Лепотица града»?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је то?

ОПТ. ФАТОН ХАЈДАРИ: Па то је много важно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не зна, он слеже раменима. Знате ли или не знате?

ОПТ. ФАТОН ХАЈДАРИ: Да му објасним после.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После, после само. Да ли знате или не знате где је то?

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: «Лепотица града», да ли има другачији назив?

ОПТ. ФАТОН ХАЈДАРИ: Код пекаре.

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: Текстилни комбинат гигант је више
«Житопромета» горе.

ОПТ. ФАТОН ХАЈДАРИ: «Житопромет» где си био?

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: Да.

ОПТ. ФАТОН ХАЈДАРИ: Горе изнад.

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: Текстилни комбинат, доле радијатори,
фабрика радијатора.

ОПТ. ФАТОН ХАЈДАРИ: Не била је једна рупа овде, једна много рупа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта питате да ли зна или не зна? Да ли знате где
је та «Лепотица града»?

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: Па ако мислиш на Текстилни комбинат?

ОПТ. ФАТОН ХАЈДАРИ: Само и ја да, пошто не знам ни ја да му
објасним.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, што је то важно шта је то?

ОПТ. ФАТОН ХАЈДАРИ: Па важно је везано за оптужницу, то је важно
за мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је то?

ОПТ. ФАТОН ХАЈДАРИ: Ја мало причам сад на српском, мало на
албански. Хтео бих да питам кад се улази у град, значи у Гњилане, у
самом граду тамо где је тржиште, колима, возилима, аутопијаца, да ли је
ту била једна јама велика, велика јама то је била, страшно велика јама, то
је неколико квадратних метара то је било, 300-400.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: О ком периоду причате?

ОПТ. ФАТОН ХАЈДАРИ: 1999. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад? И то је то «Лепотица града»?

ОПТ. ФАТОН ХАЈДАРИ: Да, да, али ја причам за ову рупу, јаму.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро, рекао је да не зна.

ОПТ. ФАТОН ХАЈДАРИ: Добро. Да ли је Вама познато где се налази
село Пасјане? Да ли ту живи неко становништво албанско?

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: Ниједан Албанац нема у Пасјане.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пасјане је српско село.

ОПТ. ФАТОН ХАЈДАРИ: Српско село? Али ја имам нешто, објаснићу
после.

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: У Велекиште живи само један Србин.

ОПТ. ФАТОН ХАЈДАРИ: Треба ми само у Пасјане. Немам више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Оптужени Ахмет. Шта је било сада? Шта
је било? Укључите оптуженом Ахмету.

ОПТ. АХМЕТ ХАСАНИ: Добар дан. Ахмет Хасани. Примите моје
саучешће у вези трагичне погибије Вашег брата. Да ли можете се

окренути према мени, да ли ме препознајете или не, да ли сте ме видели
можда негде у Гњилану пре бомбардовања или било које време?

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: Можда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли га видели?

ОПТ. АХМЕТ ХАСАНИ: Ми смо седели заједно господине и пили смо
кафу заједно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли јесте тако Арсићу?

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: Да, да познајемо се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте да питамо. Да ли знате оптуженог?

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле га знате?

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: Па у Гњилане, живели смо такоређи, рекао
сам ти, мешовито, можда негде поред стола и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па где, од кад га знате, од пре или од после
бомбардовања?

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: Много пре бомбардовања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Много пре бомбардовања?

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: Али ја га дуго после тога нисам виђао, ни пре
бомбардовања, ни после тога дуго нисам га виђао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли га виђали после бомбардовања у
Гњилану?

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: Не, не, и пре бомбардовања нисам дуго,
можда 1993., 1994. ту негде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли били у добрим односима?

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: Нисмо били другови него овако смо
пролазили у граду, виђамо се сви, можда смо седели у једној кафани или
у један кафић, он за други сто, ја за други сто и тако.

ОПТ. АХМЕТ ХАСАНИ: Шта Ви мислите да ли је неко Вама говорио да
сам ја био некакав војник негде или припадао некаквим структурама
војним?

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: Управо сам малопре рекао да га дуго година
пре тога нисам видео, можда 1993., рекао сам или 1994., ту негде, али
после тога нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте ни чули за њега нешто?

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: Не, не, ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате ли како се зове?

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: Нисам ни имао потребе никакве.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Знате ли како се зове? Не?

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: Можда сам знао раније али сад право да ти
кажем не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има ли браћу?

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: Ја мислим да је од Ченер чесме или тако нешто, Чарен чесму мислим да је ту негде, да је ту негде имао кућу, поред моје улице пролази та Ченер чесма, горе је Текстилни комбинат, ту негде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А браћу је ли имао, браћу, сестре, жену?

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: Не знам ја то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само онако? Изволите.

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: Нисам се ја дружио.

ОПТ. АХМЕТ ХАСАНИ: Ја се извињавам што сам поставио ово питање, али ја познајем господина јако добро, био сам код њега и кући, дакле, у његовој он је био у Ченер чесми заједно са Рамом полицајцем код нас. Ми смо се бавили риболовом ја и Рефик тако да то је разлог због кога смо се и дружили и били заједно. Управо због тога сам и поставио питање, господин вероватно зна јако добро где је Камник, где се Камник налази. Да ли је код Камника на Прешевском путу постојала нека јама, да ли Вам је познато можда нешто у вези са тим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре или после?

ОПТ. АХМЕТ ХАСАНИ: Реч је за време бомбардовања.

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: Видиш, ако мислите за ту рупу што кажете, то је рупа била која се градила зграда преко пута Текстилног комбината, а и то је било пре тога, а после не знам. Ту се зграда се саградила пре тога.

ОПТ. АХМЕТ ХАСАНИ: Ми сада разговарамо као другови. Дакле, рупа и дан-данас тамо постоји.

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: То је градио ту сателитски уређај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. АХМЕТ ХАСАНИ: У вези солитера да ли изнад школе «Фими Миткуа» тамо да ли познајете неког мајстора који је поправљао?

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: Да, да Мирко.

ОПТ. АХМЕТ ХАСАНИ: И звао се Мирко? Шта се тамо догодило, да ли нешто Вам је познато након доласка КФОР-а, кога је ту убио КФОР?

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: Ту нико није убио, на Мирка су му запалили кућу целу, а КФОР је убио само Микита, који је радио са мном у предузећу и то са 11 метка, зато што је био пијан, погрешно је, глуп за мене, тако рећи, сам је крив.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како се зове тај Мики?

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: Миодраг или тако нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А презиме не знате?

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ајдете оно што је важно?

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: Он је погинуо зато што је хтео да спречи да не руше цара Лазара споменик у центру града.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Баш сам то хтела да Вас питам за то рушење кад је то било?

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: То је било 1999. године кад је ушао КФОР и онда су почели да руше споменик цара Лазара и он је хтео да спречи али како он може сам поред масе људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ко га је убио, КФОР?

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: И КФОР, пошто је он понео аутомат и почео да пуца и КФОР одозго 11 метка у њега. Ја сам био на тој сахрани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А одакле је КФОР пуцао на њега?

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: КФОР из хеликоптера је пуцао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Изволите. Да ли је срушен споменик на крају?

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте?

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: И опет је подигнут.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: Али на другом месту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Изволите.

ОПТ. АХМЕТ ХАСАНИ: Како сам чуо Ви доста добро познајете где је солитер. Да ли је постојала нека кафана 1999. године ту поред солитера између Дома културе и солитера?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питан је за кафић, ајде за кафану ако је то разлика?

ОПТ. АХМЕТ ХАСАНИ: Постоји, постоји велика разлика. Да ли је био ту неки стан или био неки локал или је био кафић ту, шта је било?

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: Ја знам да је атеље доле био где је био Дом културе и Заре да је држао кафану у подруму и пре тога па и тад до 1999. године и пре тога, то је било давно, можда 10 година то је трајало, све до 1999. године.

ОПТ. АХМЕТ ХАСАНИ: Када је изгорела Миркова кућа да ли сте чули да је КФОР убио Агима Гагицу, Африма, Африм Гагица?

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: Нисам то чуо да га је убио, али познавао сам тог дечка.

ОПТ. АХМЕТ ХАСАНИ: Да ли се нешто догодило 1999. године за време бомбардовања и Малишеву, то је близу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неважно то, то нас сад у овом поступку не интересује?

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: Јер ја сам радио и у то време.

ОПТ. АХМЕТ ХАСАНИ: Полицијска станица тамо код хотела «Кристал», за време бомбардовања сем ту да ли је било још на неком другом месту српске полиције?

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: То не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што је то важно сад? То нас не интересује. Ево он човек већ каже да не зна. Ајдете даље.

ОПТ. АХМЕТ ХАСАНИ: Господин је навео да у Гњилану није било убистава. Ја могу да наведем више погибија јер он је био кавалер, ја њега познам добро, није он то радио него други.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када не признајете дело нећемо се бавити ни евентуалним мотивима. Када признајете можемо да истражујемо мотиве, а када не признајете онда о евентуалним потенцијалним мотивима за нешто што не признајете нећемо уопште да разговарамо. Ето то је, значи онако је логично.

ОПОМИЊЕ СЕ бранилац Кастратовић да на овај коментар не додајује да ли он треба да закључи да призна да би.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте рекли, разуме?

Зато што он не разуме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислим немам појма. Ајде господине Хасани наставите.

ОПТ. АХМЕТ ХАСАНИ: Вама је познато кад је КФОР дошао у Гњилане, односно кад су ушле снаге КФОР-а у Гњилану? Колико времена после доласка КФОР-а је радила полицијска станица? Да ли је то било два дана, три, шест, колико дана по Вашем мишљењу још је ту радила полицијска станица?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко, од Срба полицијска станица?

ОПТ. АХМЕТ ХАСАНИ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Српска, да то је добро, колико је?

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: Ја мислим три до четири дана, тако нешто.

ОПТ. АХМЕТ ХАСАНИ: Тих дана док је била још присутна српска полиција да ли је било и војника припадника УЧК. Да ли сте приметили неког тих дана од припадника УЧК?

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: Не.

ОПТ. АХМЕТ ХАСАНИ: Хвала Вам и драго ми је што сам те видео. Немам друга питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. Да ли неко још има неко питање? Оптужени Селимон Садику.

ОПТ. СЕЛИМОН САДИКУ: Добар дан. Да ли можете да нам кажете како се иде за Ливачко језеро, којим путем, којим правцем?

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: Према Приштини.

ОПТ. СЕЛИМОН САДИКУ: А да ли се иде преко Будрике кад идеш за Ливачко језеро?

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: Ја могу од сваког краја, али зато што знам, али пут је према Приштини.

ОПТ. СЕЛИМОН САДИКУ: Да, али где је Будрига? Колико је далеко од Ливачко језеро?

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: Ливачко језеро је са стране, па 10 км.

ОПТ. СЕЛИМОН САДИКУ: Десет?

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: А која Будрига?

ОПТ. СЕЛИМОН САДИКУ: Да то је што се иде према Жегру.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ми немамо дилеме где је и да је то на путу за Приштину и то.

ОПТ. СЕЛИМОН САДИКУ: Нека објасни сведок с које стране је.

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: Главни пут.

ОПТ. СЕЛИМОН САДИКУ: Где је Ливачко језеро? Према Приштини, а Ливачко, а Будрика нека он објасни где је, са које стране?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али нас то не интересује. Зашто је то важно?

ОПТ. СЕЛИМОН САДИКУ: Па то је сведок сарадник рекао да је Будрика ту код Ливачког језера, зато га ја питам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, питајте је ли Будрига код Ливачког језера?

ОПТ. СЕЛИМОН САДИКУ: Добро, он је објаснио да је то 10 км далеко на другу страну.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте после нек за врши с питањима молим Вас. Изволите.

ОПТ. СЕЛИМОН САДИКУ: Да ли је неко претио Вама лично из ОВК кад су дошли кући да напустите Косово?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није рекао да су му рекли да напусти Косово него да су тражили оружје?

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: Уцена је била, рекао сам ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каква уцена?

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: Као брата да ће да ми доведе живог да ја њима дам оружје, али ја сам рекао да немам али није проблем доведите брата живог, само ми доведите брата живог, није важно ћу да га купим.

ОПТ. СЕЛИМОН САДИКУ: Јесте, јесте али Ви сте рекли да су они били цивили?

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: Да.

ОПТ. СЕЛИМОН САДИКУ: Да ли Вам је познато колико Срби, мислим из града колико Срба су продали своје станове и куће или су их оставили? На почетку јесу да су их оставили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад?

ОПТ. СЕЛИМОН САДИКУ: После.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После бомбардовања?

ОПТ. СЕЛИМОН САДИКУ: После бомбардовања, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбија се као неважно. То је званичан податак, то можемо да проверимо.

ОПТ. СЕЛИМОН САДИКУ: Да али овде се неко терети да су и протеривали, а они су отишли и продавали станове и куће, мислим у граду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Неки конкретан овде случај о коме ми расправљамо или онако уопште?

ОПТ. СЕЛИМОН САДИКУ: У конкретном случају у Гњилану.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То знамо да је било случаја да су продали. То је уопште позната чињеница, нећемо то да утврђујемо.

ОПТ. СЕЛИМОН САДИКУ: Он је и сам рекао да су све околна села да су Срби. Да ли има информације да ли су они побегли или су још ту?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је на почетку.

ОПТ. СЕЛИМОН САДИКУ: Добро, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Има још неко нешто да пита? Показаћемо за крај. Пре него што пођете рећићете нам, имамо једну фотографију, на документ камеру да ли може режија да нам да документ камеру да видимо ову фотографију. Рећићете нам ко је то? Видите ту на монитору?

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: Мој брат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је фотографија Вашег брата, то ћемо сада. Режија, вратите нам слику суднице.

Да констаујемо сада још то да сте на фотографијим, да констатујемо да је сведоку показана фотографија Д/ВП-96, па каже «то је мој брат».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, кажите ми сада одакле Ви долазите, који су Ваши трошкови за данашњи долазак? Тужилац има још нешто да пита, па ћете ми рећи трошкови колико то?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Она примедба од малопре, Ви сте поменули да има две Будриге, српска и албанска, јесу ли оне једна поред друге или?

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: Удаљене 6-7 км, после Партеша иде Будрига, па иде Партеш, па шиптарска Будрига.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: На питање суда да ли се може неким другим путем доћи до Ливачког језера а не на путу према Приштини, Ви сте рекли да Ви можете да дођете, јесте ли тако одговорили?

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да.

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: Може и другим.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Може и другим? Јесте ли.

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: Може и реком.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Е, сад и ово последње питање. Јесте ли Ви отишли из Гњилана зато што сте добро продали своје имање и кућу или зато што сте се уплашили, или зашто сте отишли?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је човек да се после 15 дана уплашио.

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: Нисам продао кућу још.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Зато што је малопре рекао због чињенице.

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: Нисам је ни продавао до сад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Арсићу, немојте одговарати. Кажите ми да ли тражите трошкове? Питање без увода, ако може без увода, ако може с уводом? Ајде да видимо. Господине Крстићу, немојте ми се више обраћати тако, реците питање.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Па ја и примедби имам, али прво питање. Да ли сте у својству овог у којем сте данас као сведок до сада било где, када, где и пред ким давали исказ или је ово први пут?

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: Давао сам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Где?

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: У Врању, 1999. године у Врању кад сам изашао са Косова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У СУП-у или у суду?

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: БИА или ДБ, не знам који су тад били, дошли су у спортску халу у Врање, ту сам давао изјаву.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па што у спортску халу?

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: Ту су долазили, увек кад су неки нови долазили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте дошли тамо кад сте избегли сместили сте се ту?

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: Ту смо се сместили, јер кад смо изашли са Косова, ту сам дошао са децом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Јесте ли потписивали нешто? Јесте ли писали своју изјаву или су Вас само питали?

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: Питали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само питали? Добро.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Да ли је прављена нека службена белешка, белешку уопште?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли они писали?

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Је ли после тога потписао или је само информативни разговор био?

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: Информативни само разговор.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Јесу ли Вас легитимисали пре тога?

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: Не.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Како разговарали с Вама без утврђивања идентитета?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте одговарати господине Арсићу. Ово је примедба браниоца како су то разговарали без утврђивања Вашег идентитета. Ајде је ли има питања још неког?

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Не, управо ово питам, то?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Дакле, питам приликом разговора да ли је претходно утврђен идентитет?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао да није легитимисан.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Како да тражимо сада извештај? Ја ћу рећи да није ни био разговор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Кажите ми молим Вас који су трошкови за Ваш данашњи долазак? Дакле, да дођете до овде, станица, ако сте дошли аутобусом, онда од станице до суда за повратак, повратна карта колико Вам је то?

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: До овде ме је коштало 3.000 динара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ви тражите дакле и да се вратите 3.000?

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: Па исто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

За овим сведок на име доласка у суд тражи 3.000 динара колико износи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли долазак до суда или само до станице?

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: Па и назад 3.000 и овде 3.000 и повратак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Тражи 3.000 динара у једном правцу, односно 6.000 динара, па

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се сведоку на име данашњег доласка исплати 6.000,00 (шестхиљада) динара на терет буџетских средстава суда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми ћемо сада, ће Вам исплатити суд, Служба за помоћ и подршку сведоцима, трошкове, можете да идете. Хвала Вам што сте дошли. До виђења.

СВЕДОК ИВАН АРСИЋ: Хвала и Вама, до виђења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: До виђења. Наставићемо сада са. Позовите Симоновић Срђана. Ако сведок хоће да слуша може да уђе у овај део за публику, али ја сам разумела да путује. Примедбу можете да кажете.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Судија, ја не знам одакле тај сведок, оптужницом није предложен, тужилац није, не знамо да ли је суд, па управо то хоћу да питам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Суд јесте, исто као оне вештаке јуче. Ја сам вам већ најавила ове сведоке још раније, онда ове сведоке браниоца оптужених који ће бити следећи пут и то.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Да ли то значи да смо исцрпели доказе из оптужнице?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, то значи да два сведока. Немојте питати сада тако, али ја ћу Вам одговорити, па се више тиме нећемо бавити данас, сем на крају овог испитивања. Значи, онај сведок од јуче који није дошао жена и она је остала и сведок «А-5», дакле, то су ти сведоци о томе смо већ разговарали. Немојте ме испитивати господине Крстићу, посебно не без увода.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Не, ја хоћу да ставим примедбу судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајде ставите примедбу.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Значи, примедбу стављам да је то супротно важећем ЗКП-у, дакле треба да се исцрпи, исцрпе докази предложени оптужницом, одбраном а може и суд дабоме, хвала богу, али не може суд мимо реда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: То хоћу да кажем, иначе суд може све, а не мимо реда, само то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, седите.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: И молим да веће одлучи о томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: О чему да одлучи веће?

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: За убудуће, не ово.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта? О чему, па ми смо и позвали, веће је и позвало, господине Крстићу, нећу ни да вам одговарам, јел стиже Симоновић Срђан. Да ли режија може да нам укључи на мониторе слику суднице. Добар дан.

СВЕДОК Симоновић Срђан

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви већ касните на посао, али ситуација је таква да смо сада тек стигли да вас позовемо. Прво ћемо узети ваше личне податке и затим ћете да положите заклетву и да нам испричате шта се догодило. Симоновић Срђан, рођен?

СВЕДОК СРЂАН СИМОНОВИЋ: 14.06.1974.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од оца?

СВЕДОК СРЂАН СИМОНОВИЋ: Синише.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте рођени?

СВЕДОК СРЂАН СИМОНОВИЋ: У Гњилану.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваше занимање?

СВЕДОК СРЂАН СИМОНОВИЋ: Кувар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваше пребивалиште?

СВЕДОК СРЂАН СИМОНОВИЋ: Ниш, Брзи брод, Шарпланинска 5.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли познајете неког од оптужених, можете се окренути, обзиром да смо видели да мало пре сведок познаје, а име није знао, или да вам кажем прво, Мемиши Агуш, Хајдари Фатон, Хасани Ахмет, Назиф, Хајдари Самет, Хајдари Ферат, Сахити Камбер, Садику Селимон и Фазлију Бурим.

СВЕДОК СРЂАН СИМОНОВИЋ: Не знам по именима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате. Окрените се и видите да ли неког од оптужених познајете?

СВЕДОК СРЂАН СИМОНОВИЋ: Не, на жалост.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Несродан, не познаје никог од оптужених, упозорен, опоменут, након што је положио заклетву исказује:

Позвани сте као сведок, као сведок дужни сте да говорите истину, лажно сведочење је кривично дело. Морате да нам кажете све што знате, не смете ништа да прећутите, можете да ускратите одговор на питања која би вас или вама блиске сроднике изложила тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу. Јел то разумете?

СВЕДОК СРЂАН СИМОНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Испред вас је текст заклетве и прочитаћете га наглас.

СВЕДОК СРЂАН СИМОНОВИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан, говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала вам. Реците нам да ли сте ви живели у Гњилану или не, у време после бомбардовања, шта се тамо догодило?

СВЕДОК СРЂАН СИМОНОВИЋ: Од '97.године живим у Нишу, тако да нисам био у Гњилану ни за време бомбардовања ни после тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, шта се догодило, ко је вама био тамо?

СВЕДОК СРЂАН СИМОНОВИЋ: Мој отац је страдао '99.године, 10.јула '99., је нестао, после пар година смо на основу ДНК нашли податке и сахранили га у Шилову поред Гњилана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, јесте ли ви преузели тело, давали узорке за ДНК?

СВЕДОК СРЂАН СИМОНОВИЋ: За ДНК да, један од нас је, али иначе на основу ДНК моје бабе је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је пронађен.

СВЕДОК СРЂАН СИМОНОВИЋ: Тако да мајка је преузела тело, тог дана на сахрани, односно из Гњилана, па смо донели у Шилову и сахранили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Кажите ми да ли знате нешто о страдању вашег оца, ко је био тада са њим, јел био неко још са њим у Гњилану, како се све то десило, шта је било?

СВЕДОК СРЂАН СИМОНОВИЋ: Мој отац је са мојом мајком, братом и сестром живео у Шилову поред Гњилана, ја сам у то време био у Нишу са својом породицом, знам оно што знају и остали, да је 10.јула нестао, по причи да је нестао у Абдула Прешеву, да је нестао 10.јула, да је после тога виђен у Интернату, и после тога не знамо трагове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како је нестао?

СВЕДОК СРЂАН СИМОНОВИЋ: Киднапован је на улици из аута, колико је нама познато, сад то не могу да кажем поуздано, него знам приче као и што маса нас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи неко је то вашој мајци испричао па она вама, или како?

СВЕДОК СРЂАН СИМОНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Увече или преко дана?

СВЕДОК СРЂАН СИМОНОВИЋ: Био је дан, баш, баш је био дан, ја мислим да је било баш око поднева, у сред бела дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јел био са неким у друштву или?

СВЕДОК СРЂАН СИМОНОВИЋ: Па у том тренутку мислим да је био сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта сте чули и од кога, како се то десило да је отет из аута?

СВЕДОК СРЂАН СИМОНОВИЋ: Он као старији Гњиланац се осећа слободним да буде и поред свих упозорења да може да се креће, да се понаша слободно као и до тада, пошао је ка некоме и ка нечему, аутом, са свим својим документима, новцем и тако даље, кога је пресрео, тачно, прецизно не знам, само знам на основу онога што смо добијали информације преко мајке и преко људи који су били укључени у тражењу и тако даље. Значи то су биле комшије, пријатељи, пријава КФОР-у у оно време те институције које су постојале. Тако да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта сте чули, то вас питам?

СВЕДОК СРЂАН СИМОНОВИЋ: Па оно што сам вам и реко да је отет у том делу улице Абдула Прешева, то је један део улице у Гњилану, тамо је иначе радио пре тога, наш отац, односно ми, откуп печурака и тако даље, да је после тога спроведен у Интернату, то је то сабирно место, центар где су одвођени сви киднаповани, и након тога, не знам пут даљи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је био у Интернату, мислим ко је тамо, што кажете сабирни центар, ко је то држао?

СВЕДОК СРЂАН СИМОНОВИЋ: Па Ослободилачка војска Косова је формирала Интернат као сабирни центар за отете и киднаповање и где су вршена испитивања, мучења, тортуре, чак и убиства колико ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко вам је то причао?

СВЕДОК СРЂАН СИМОНОВИЋ: Па знате то су приче и информације од људи који живе доле на Косову и Метохији, у Гњилану, Шилову, где сам ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из тог времена или касније?

СВЕДОК СРЂАН СИМОНОВИЋ: Из тог времена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а кажите ми сада, да ли је ваша мајка пријавила нестанак, кад је она приметила да човека нема?

СВЕДОК СРЂАН СИМОНОВИЋ: Па истог дана. Истог дана ажуриране су службе КФОР-а, полиције у то време које су постојале, она би то вероватно боље знала да каже и да објасни. Сутрадан и надаље смо се дали у потрагу, међутим резултата нисмо имали. Односно резултат је био остатак тела.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел вам реко неко да је он у Интернату или сте то после тога чули, кад је нађено тело или кад, кад сте то чули?

СВЕДОК СРЂАН СИМОНОВИЋ: У тих пар дана су долазиле такве информације од Срба и од Албанаца, да би ту требало да се тражи и да је још неизвесно да постоји могућност да се ослободи и тако даље, ми смо живели у тој нади до саме сахране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли одлазили у Интернат?

СВЕДОК СРЂАН СИМОНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли рекли КФОР-у то?

СВЕДОК СРЂАН СИМОЛОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И?

СВЕДОК СРЂАН СИМОЛОВИЋ: То би морало мајка да одговори али мислим да није било резултата, да је било обећања, да је било одређених назнака, међутим као што знате резултата нема, осим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кажите ми, кад кажете ово да су била упозорења да не остаје, а да се он није бојао, шта је то, шта то значи. Каква упозорења?

СВЕДОК СРЂАН СИМОЛОВИЋ: Па упозорење зато што је мој отац био неопрезан и храбар, као и многи на жалост, и страдао је због те своје неопрезности и храбрости, у то време, у нашем крају се каже, постоји израз «мутна вода», значи то је такав хаос био да је горело и жарило, да није смео да себи дозволи тај луксуз, међутим дозволио је и сад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел га неко, конкретно вас, односно вашу породицу упозоравао да се исели из Гњилана?

СВЕДОК СРЂАН СИМОЛОВИЋ: Па није он живео у Гњилану, у Шилову поред Гњилана, значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро из Шилова, јел га неко упозоравао да се исели с Косова?

СВЕДОК СРЂАН СИМОЛОВИЋ: Не да се исели, него да се не креће у.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да се не креће?

СВЕДОК СРЂАН СИМОЛОВИЋ: Да се не креће, да, јел Шигово је и дан данас компактно остало чиста српска средина, проблем су имали моји стричеви у граду, али то је већ друга прича.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је имао?

СВЕДОК СРЂАН СИМОЛОВИЋ: Стричеви, остала родбина која је била у граду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У граду?

СВЕДОК СРЂАН СИМОЛОВИЋ: Да, један стриц, други стриц, рођаци, кумови.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. А што нисте ишли у Интернат, што мајка није ишла у Интернат, јесте ли ви отишли можда у Гњилане кад су вам јавили?

СВЕДОК СРЂАН СИМОЛОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што није ишла у Интернат?

СВЕДОК СРЂАН СИМОЛОВИЋ: Па мораћете разумети ситуацију да је отац нестао, да је по свим индицијама затворен, закључак можда и није више жив, а отићи, да ја одем или брат или још неко да страда, или брат од стрица који је желео да оде, био је и сувише велик ризик. У то време

је постојао КФОР и одређене полицијске снаге које су реаговале како су реаговале и нису биле моћне да реагују.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које полицијске снаге?

СВЕДОК СРЂАН СИМОНОВИЋ: Па постојао је КФОР је имао полицију своју и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел била ОВК у Косову тад, у Гњилану?

СВЕДОК СРЂАН СИМОНОВИЋ: ОВК да, после јуна '99., се појавила чак и у Гњилану на крају крајева, и они су преузели полуге власти које јесу биле и резултат тога знамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а кажите ми јел неко видео вашег оца у Интернату, или су то биле овако претпоставке да је он тамо?

СВЕДОК СРЂАН СИМОНОВИЋ: Ја колико, немам информацију да је неко видео, само су долазиле информације да је он тамо поуздано.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Показаћемо вам ову слику, да нам кажете ко је то. Па ћете нам рећи у међувремену док то чекамо, када сте тело преузели, ако памтите године, ако не ништа?

СВЕДОК СРЂАН СИМОНОВИЋ: Не могу тачно да се сетим, то је било пар година после тога, слагаћу вас заиста, септембра, октобра је била сахрана 2003., 2004.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел имате ви одштетни захтев и да ли се придружујете кривичном гоњењу?

СВЕДОК СРЂАН СИМОНОВИЋ: Мислим да је мајка то поднела, нисам сигуран на који начин, или је понудио неко већ у том моменту кад је преузимала тело, или кад је потписивала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одштетни захтев.

СВЕДОК СРЂАН СИМОНОВИЋ: Нисам, то не могу да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се придружујете кривичном гоњењу?

СВЕДОК СРЂАН СИМОНОВИЋ: Да, кривичном гоњењу да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Погледајте ову слику, режија ставите нам молим вас на документ камеру ову, на мониторе заправо. То је ко?

СВЕДОК СРЂАН СИМОНОВИЋ: Да то је мој отац, покојни Синиша Симоновић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да констатујемо само то.

Сведоку се за овим показује фотографија па каже да је то његов отац на фотографији D/VI-64.

То је наша ознака. Да ли чланови већа имају питања? Не. Тужилац?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Које су то проблеме имали стричеви, јесу ли они у Гњилану живели?

СВЕДОК СРЂАН СИМОНОВИЋ: Да, један у Боре Вукмировића, један у Маршала Тита, један је живео до 2004., са лимом на прозору и са осталим, да не би дозволио упад бомби и тако, или неких предмета, други стриц је имао претње, добио је и физичко. У сваком случају није могао да се креће, био је сам изолован, добијао је претње свакодневне, тако да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, ви сте рекли, знамо који је резултат преузимања власти од стране ОВК. Па само вас ја питам, који је то резултат?

СВЕДОК СРЂАН СИМОНОВИЋ: Па резултат је. Дозвољавате?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, само да објасни ово што је рекао, то је он сам рекао.

СВЕДОК СРЂАН СИМОНОВИЋ: Дозвољавате?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, шта је то било?

СВЕДОК СРЂАН СИМОНОВИЋ: Па резултат имамо да је од 20000 Срба сада немамо Срба у Гњилану и околини.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Тужиоче питајте ви само.

Опомиње се бранилац Кастратовић.

Господине Кастратовићу, ми ћемо данас у сваком случају до краја ове сведоке да испитамо. Ајте тужиоче.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли знате која је судбина Рома из Гњилана?

СВЕДОК СРЂАН СИМОНОВИЋ: Судбину Рома знам, зато што је мој кум Бајрам живео у истој улици Абдула Прешева и та судбина Рома је неупоредива са никим у Косову и Метохији, то значи апокалипса, тотално уништење, истребљење.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли знате број Рома у Гњилану пре доласка ОВК?

СВЕДОК СРЂАН СИМОНОВИЋ: Не могу прецизно да кажем, али их је било, ја мислим да није мање од 6000,7000 било људи

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А колико је остало? Судија, молим вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знам, ја уште не знам шта је са вама господине Кастратовићу.

Опомиње се бранилац Кастратовић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је ово господине Кастратовићу, па шта је страшно ако сведок каже по његовом сазнању колико је било Рома.

АДВ.МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Па зато што је посредно сазнање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Озбиљно. Ајте господине Кастратовићу, опоменути сте неколико пута већ, немојте узнемиравати овога сведока који додатно сведочи о ономе што му је познато. Господине Кастратовићу, ја не знам заиста шта се дешава са вама, заиста, али то је заиста. Ајдете господине Виторовићу, наставите са питањима.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи ако сам добро чуо, 6000-7000 сте рекли било је Рома.

СВЕДОК СРЂАН СИМОНОВИЋ: Минимум.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Минимум. А шта је последица преузимања власти од стране ОВК?

СВЕДОК СРЂАН СИМОНОВИЋ: Ја сам после тога, 2000., крстио сина у цркви у Гњилану и до 2004, 2005. нисам виђао Роме, осим код моје мајке у Шилову у Дому здравља.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Хвала, хвала, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала. Ко од бранилаца има питања? Господин Крстић, изволите.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ја ћу прво примедбу да ставим на то што дозвољавате тужиоцу да се бави догађајима ван оптужнице, а одбрани не дате ни потпитања а камоли питања, али добро, то је Ваш став.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Крстићу, оставите се политичких говора.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: То је моја примедба, нека уђе ради записника. Има ко ће то ценити. Ви сте као сведок овде дали данас изјаву, па Вас ја питам је ли ово прва изјава у вези овог догађаја или сте дали још негде и пред ким и када?

СВЕДОК СРЂАН СИМОНОВИЋ: Не, ово је прва изјава пред судом, добио сам позив пре пар дана и ја сам изненађен и другачије ми је било представљено значи, да ће бити само информативни, давање изјаве а не пред судом.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ко Вам је представио?

СВЕДОК СРЂАН СИМОНОВИЋ: Госпођа која ме је контактирала из Службе, нисам сигуран како се зове она.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Али ја питам да ли сте дали неком другом органу, не суду, суђења није ни било па није могло у суду?

СВЕДОК СРЂАН СИМОНОВИЋ: Не, нисам.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Не? Рекли сте да сте од 1997. године у Нишу?

СВЕДОК СРЂАН СИМОНОВИЋ: Да.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: И да у време ових догађања немилих да је најалост страдао и Ваш отац, нисте били у Гњилану, односно у Шилову?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Симоновићу, дакле, ово бранилац, овај бранилац на овај начин сада прави увид. Пустите, када чујете да ли, је ли, када Вам ја кажем одговорите, онда одговарајте. Изволите господине Крстићу?

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: О свему овоме што сте сведочили данас, да ли имате непосредна сазнања?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбија се, већ је рекао шта му је познато непосредно а шта је чуо и од кога.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Да ли уопште имате нека непосредна сазнања у вези ових догађаја, уопште?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

СВЕДОК СРЂАН СИМОЛОВИЋ: Не разумем питање. Да ли је непосредно сазнање кад ја прођем Гњиланом, у коме сам живео до 1997. године и видим стање, да ли је то непосредно сазнање?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бранилац на то мисли.

СВЕДОК СРЂАН СИМОЛОВИЋ: Кад прођете 1999. до 2010. године, ја одлазим константно, 2000., после годину дана ја сам први који је одвео сина, који је крстио у Свети Николској цркви у Гњилану.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Свака част.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Браниоце сачекајте одговор.

СВЕДОК СРЂАН СИМОЛОВИЋ: Не тражим да ме похваљујете, значи знам целу причу. Ја сам до 1999. године због природе посла морао да будем, ишао сам, имао сам обавезу државе као неко ко је радио у пекари, ко је држао да избаци, уредба одређена итд. После тог догађаја ја сам одлазио константно и дан-данас одлазим, хвала богу.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Па добро, хвала Вам на овом решењу, али нисам Вас тако разумео. 1997. године сте отишли, па се враћате у Гњилане, кад први пут?

СВЕДОК СРЂАН СИМОЛОВИЋ: 1999.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Кад?

СВЕДОК СРЂАН СИМОЛОВИЋ: Одмах после тога сам био у Гњилану.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: После чега тога?

СВЕДОК СРЂАН СИМОЛОВИЋ: После 10. јула 1999. године кад је Сениша Симоновић отет.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад му је отац отет, рекао је то.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Па добро, немам више питања, само приговор да управо ово што је и колега рекао да су сва сазнања посредна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала Вам. Оптужени да ли неко има питања за сведока? Не. Кажите ми господине Симоновићу, колико су трошкови за Ваш данашњи долазак? Имате трошкове неке?

СВЕДОК СРЂАН СИМОНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам треба неко оправдање за посао или нешто? Ја сам тако разумела.

СВЕДОК СРЂАН СИМОНОВИЋ: Па не треба, јавићу се, верују ми на послу да је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. У реду, онда можете да идете. До виђења.

Добро, кренућемо онда још на испитивање једнога сведока или оптужени шта кажу, молитва да ли је боље да се обави сада или пошто имамо још два сведока или можемо касније молитву? Сада је боље, је ли? Добро.

За овим суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

ОДРЕЂУЈЕ СЕ пауза ради одмора и ради обављања молитве у трајању од 15 минута. Дакле, до 17 сати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Обезбедите само молитву.

У судници су сви осим браниоца Бушељића кога мења ко? Бранилац Недић. Наставићемо са сведоцима. Да позовемо сада Лазих Гроздану ако може. Да ли може Лазих?

Сведок ГРОЗДАНА ЛАЗИЋ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Лазих Гроздана, је ли тако?

СВЕДОК ГРОЗДАНА ЛАЗИЋ: Да, ја сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Молим Вас браниоци обратите пажњу, сведок је ушао, односно сведокиња Лазих Гроздана. Госпођо Гроздана, позвали смо Вас данас као сведока. Узећемо прво Ваше личне податке. Рећићете када сте рођени?

СВЕДОК ГРОЗДАНА ЛАЗИЋ: 1953. године, 01. септембра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, од оца?

СВЕДОК ГРОЗДАНА ЛАЗИЋ: 01. септембра, да добро сам рекла. Велибор отац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Реците ми Ваше занимање?

СВЕДОК ГРОЗДАНА ЛАЗИЋ: Ја сам била радник Текстилног комбината.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, сад сте незапослени?

СВЕДОК ГРОЗДАНА ЛАЗИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Реците ми где живите?

СВЕДОК ГРОЗДАНА ЛАЗИЋ: Сад живим код Лесковца, насеље Бобиште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде судимо Мемиши Агушу, Хајдари Фатону, Самету и Ферату, Хасани Назифу и Ахмету, затим Сахити Камберу, Садику Селимону и Фазлију Буриму. Да ли знате неког од тих људи?

СВЕДОК ГРОЗДАНА ЛАЗИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Упозорена, опоменута, оптужене не познаје, па и несродна, након што је положила заклетву исказује:

Ви сте позвани овде као сведок. Као сведок дужни сте да говорите истину, лажно сведочење је кривично дело. Морате да нам кажете све што знате, не смете ништа да прећутите. Можете да ускратите одговор на питања која би Вас или Вама блиска лица изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу. Имате ту испред себе текст заклетве па ћете то наглас да прочитате.

СВЕДОК ГРОЗДАНА ЛАЗИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питана говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците нам сада, питамо Вас за ситуацију у Гњилану после бомбардовања, да ли знате шта је било, да ли сте били тамо и да ли се Вама и Вашој породици нешто десило?

СВЕДОК ГРОЗДАНА ЛАЗИЋ: Да ту смо били, живели смо у стану Стојадина Трајића број 5 зграда, супруг ми је радио до задњи дан, мислим кад су ушли Албанци, тад је избачен из фирме Дувански комбинат. Е, онда киднапован 03. августа и шта друго да вам кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: С ким је он био у друштву кад је киднапован?

СВЕДОК ГРОЗДАНА ЛАЗИЋ: Е, Драган је био, он је био позван од једних пријатеља да помогне да се избаце ствари.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овај Арсић Драгослав?

СВЕДОК ГРОЗДАНА ЛАЗИЋ: Да, заједно су били. Мислим помагали смо се тад сви ко је како могао. Отишао да помогне, био Албанац шофер, директор као обезбеђење, она Линка тако нам рекла, кад је звала за помоћ да нема да се плашите, каже имамо њихов камион од 16. новембар и да директор гарантовао обезбеђење да неће буде ништа, мада мислим мој супруг је толико био ишао, мислим градом до задњи и кад је полицијски час, вичем «Дај бре, смири се. Па шта да се плашим, ником ништа нисам урадио, ја ево сад сам шетао с друга Албанац, Албанац је, али ми смо радили заједно».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли Ваш муж није био учествовао можда у војсци или у полицији кад је било бомбардовање?

СВЕДОК ГРОЗДАНА ЛАЗИЋ: Не, радио је до задњи дан, није био мобилисан ништа и кажем ти баш нисмо се плашили, чак ни децу нисмо пуштали да изађу, мислим свака сила три дана, ма дај ће да се смири, коме сам шта урадио, зашто да бежимо, али после тога од тих ствари, кажем ти отишао да помогне и Линка чудо ме што она није, она је требала она да дође јер она их је звала, плус што ми је она јавила да је киднапован чак у пет после подне, а он отишао негде око 11, пола 12, нисам сигурна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре подне?

СВЕДОК ГРОЗДАНА ЛАЗИЋ: Пре подне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а знате ли можда јесте ли открили како се зове тај Албанац који је возио камион?

СВЕДОК ГРОЗДАНА ЛАЗИЋ: Па не знам, радник «16. новембра», мада сам ја добијем сваких три месеца неке новине, ту пише та њихова имена, али ја не познајем људи и не знам, али одакле је сазнато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А које су то новине?

СВЕДОК ГРОЗДАНА ЛАЗИЋ: Не знам, свака три месеца ја добијам ове новине. Да ти кажем увек ме потресе, слабо и читам јер се узнемири.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «Отета истина».

СВЕДОК ГРОЗДАНА ЛАЗИЋ: «Отета истина», баш о њему шта се пише.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А баш о Вашем мужу је нешто написано?

СВЕДОК ГРОЗДАНА ЛАЗИЋ: Да, јер ја, кад дошли да ми кажу да је нађен мртав, то је било баш за славу моју 11. децембра, што је мртав и само смо питали да ли је мучен, рекли су ми да је убијен у наше гробље у Гњилане код капелу и директно упуцан у мозак и да је бачен, сутрадан га нашли као у контејнер, а у ствари у ову новину пише да је много мучен у Интернату и после тога, мислим једанпут сам прочитала да је Малешево, чини ми се беше, можда ако интересује можете да нађете, до ту се зна траг, од то место више се не зна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е, сад Вама се то, не знам да ли Вам се помешало или није, али оно што нас овде интересује а то је, значи оно што знате што је било у то време, не шта пише у тим новинама, него шта је било тог дана, на пример кад је он отет, он је отишао да товари тај намештај у 12 сати, њега нема, та жена Вас зове у пет поподне и шта каже та жена?

СВЕДОК ГРОЗДАНА ЛАЗИЋ: Па да нема ни камион, ни људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже нема ни њих ни камиона?

СВЕДОК ГРОЗДАНА ЛАЗИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта сте Ви онда радили?

СВЕДОК ГРОЗДАНА ЛАЗИЋ: Онда сам одмах отишла у цркву да пријавим јер се то већ раније дешавало, од цркву сутрадан у КФОР и онда у КФОР смо ишли нон-стоп, све се неки мењају, ми смо нон-стоп неке изјаве које је боје очи, какав је, ово, оно, све једно исто и ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: До кад сте Ви били у Гњилану?

СВЕДОК ГРОЗДАНА ЛАЗИЋ: Ја сам до 2002. године била у Гњилану.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: До 2002. године?

СВЕДОК ГРОЗДАНА ЛАЗИЋ: Да. Ја сам три године била у једну викендицу од нашег пријатеља, од Гњилане 6 км у Будрију, српско село, са децом, деца ми ту завршила школу средњу, а син само прву годину, е тек тад сам дошла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да Вас питам, каква је била ситуација тад после бомбардовања?

СВЕДОК ГРОЗДАНА ЛАЗИЋ: То је то што смо ми били у центар, што ништа нисмо знали, ми смо једноставно, ето остали смо без посао, али нормално оно до цркву могли смо да одемо јер ту нам је био стан преко пута. Ми смо се нормално шетали, шта сам ја и радила са колегиницом, пошто смо остали без посао, шили смо јер морали сам децу да издржавамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је Ваш муж изгубио посао, кад то кажете?

СВЕДОК ГРОЗДАНА ЛАЗИЋ: Он је изгубио посао, е сад не могу то да се сетим, кад је КФОР дошао, е сад немојте, нисам сигурна, нисам сигурна кад, већ је радио до задњег дана све док нису ушли Албанци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад су ушли Албанци, то Вас питам, ко је прво?

СВЕДОК ГРОЗДАНА ЛАЗИЋ: Не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли прво дошао КФОР или прво Албанци?

СВЕДОК ГРОЗДАНА ЛАЗИЋ: Не знам, стварно не знам. КФОР је прво дошао ја мислим, па после то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад кажете да су дошли Албанци, јесу ли дошли цивили или војници?

СВЕДОК ГРОЗДАНА ЛАЗИЋ: Е, па ја сад колико сам њега разумела кад је он дошао, дошао пре време.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кући?

СВЕДОК ГРОЗДАНА ЛАЗИЋ: Кући. Шта је било, па каже «Истераше ме Албанци», тако ми је рекао, дођоше и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли Ви видели у граду можда?

СВЕДОК ГРОЗДАНА ЛАЗИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кажите ми где су били онда Албанци ако нису били ту, јесу ли се можда Албанци иселјавали кад је почело бомбардовање?

СВЕДОК ГРОЗДАНА ЛАЗИЋ: Да ли су се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Исељавали из Гњилана?

СВЕДОК ГРОЗДАНА ЛАЗИЋ: Па имале су колоне да ти кажем, сад не знам. Кажем ти ми смо били у центар, ништа не знамо шта се дешавало са стране, зато смо и мислили да ће то све да прође јер никоме ништа нисмо урадили, зашто да бежимо, чак ми и деца била ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јесу ли бежали Срби можда, други Срби или Роми после бомбардовања?

СВЕДОК ГРОЗДАНА ЛАЗИЋ: Па ишли су, ишли су са стране људи, баш имале колоне, али ето ми нисмо, чак ни мој девер ни свекар ни свекрва, мислим свекар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је био полицијски час увече?

СВЕДОК ГРОЗДАНА ЛАЗИЋ: Па ја мислим од 8 полицијски час је био, од 8.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Увече? А јесте ли, сад не знам уопште како изгледа Гњилане, да ли вам је ту близу споменик цару Лазару?

СВЕДОК ГРОЗДАНА ЛАЗИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли то рушено?

СВЕДОК ГРОЗДАНА ЛАЗИЋ: Преко пута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Преко пута вас?

СВЕДОК ГРОЗДАНА ЛАЗИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта се с њим десило?

СВЕДОК ГРОЗДАНА ЛАЗИЋ: То сам видела, то сам видела јер од моје терасе се видело да један камион, ланац и знаш око врата он и повукоше га, то сам лично видео са својим очима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, јел сте Ви можда у солитеру, не?

СВЕДОК ГРОЗДАНА ЛАЗИЋ: Не, солитер. То је стара зграда, Стојадина Трајића бр. 5, мада сад је већ велика зграда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел има ту солитер близу Вас?

СВЕДОК ГРОЗДАНА ЛАЗИЋ: Има одма залепена већа зграда, наша била двоспратна мала зграда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел се десило нешто, јел сте чули да се десило нешто у солитеру?

СВЕДОК ГРОЗДАНА ЛАЗИЋ: Не нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа?

СВЕДОК ГРОЗДАНА ЛАЗИЋ: Нисам. Солитер јесте није био далеко али од преко парка од туда није, од терасу ништа нисам могла, тераса моја гледала у центар мислим, и тамо нисам могла ништа да видим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте чули за неке догађаје да је пре Вашег мужа, да је неко отет?

СВЕДОК ГРОЗДАНА ЛАЗИЋ: Па и јесам да ти кажем, јесмо, чуло се. Само, не могу да памтим, не могу да знам сад ко и ово.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта сте чули?

СВЕДОК ГРОЗДАНА ЛАЗИЋ: Па да су тим, ево на пример, ево сад та жена, сад смо се потсетили, то сам чула на пијац, што отели мужа, узели од пијац нестао. А то било пре мог супруга. Али, ми нисмо некако веровали сами и мој супруг, ма ајде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А у цркви кад сте ишли јел сте чули за тако нешто?

СВЕДОК ГРОЗДАНА ЛАЗИЋ: Па у цркви се све чује.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јел сте Ви чули кад сте ишли у цркву?

СВЕДОК ГРОЗДАНА ЛАЗИЋ: Што да чујем? Па ето, па кажем ти, чула сам на пример, тај Бора што је киндапован, па можда је још неко али ја то не могу да се сетим имена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Једна сведокиња је била, она каже тамо је она ишла у цркву и ту се људи скупљали, она је свашта чула.

СВЕДОК ГРОЗДАНА ЛАЗИЋ: Па да ти кажем, ја ако била близу црква, па и нисам много ни ишла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте гледали своја посла?

СВЕДОК ГРОЗДАНА ЛАЗИЋ: Да, ја троје деце сам имала, да ти кажем, баш, баш и ништа нисам, ја слабо познајем, ја сам од село Будрига, ја сам удата у Њилане и само познајем људи, а три детета, ја сам знала обданиште, посао, кућа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кућа. Добро, а тамо у Будриги има и српске и албанске или само једна? Само једна?

СВЕДОК ГРОЗДАНА ЛАЗИЋ: Не српска само, има, има још једна Будрига, ал то је албанска а ово је наша српска.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел су близу?

СВЕДОК ГРОЗДАНА ЛАЗИЋ: Па Жегра, ово па има 6-7 километра, мада не знам на памет, ал знам на коју страну је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Добро, да ли Ви имате неки одштетни захтев и да ли се придружујете кривичном гоњењу?

СВЕДОК ГРОЗДАНА ЛАЗИЋ: Па нормално да се придружујем, нестао ми човек, да ти кажем, шта би друго него да се придружим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је имао тада година?

СВЕДОК ГРОЗДАНА ЛАЗИЋ: Он имао, он је 53, нестао 99, ја колко мислим 46 година је имао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево да видимо овде ову једну фотографију, дајте нам режија документ камеру. Ево слика једна ту, сада ћете видети на монитору, ја мислим да је то та слика.

СВЕДОК ГРОЗДАНА ЛАЗИЋ: Јел могу да померим ово?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никако, само можете да се нагнете ту.

СВЕДОК ГРОЗДАНА ЛАЗИЋ: А не, папир, папир.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Аха, папир, да, да, да. То је заклетва. То је Ваш муж а?

СВЕДОК ГРОЗДАНА ЛАЗИЋ: Па нешто ми нејасна ова слика.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нешто Вам нејасна? Даћемо Вам сад у руке. Ево сад да погледате.

СВЕДОК ГРОЗДАНА ЛАЗИЋ: Е то може. Да, да, он је. Јел се види да је он? Мада видиш колко је имао, не, али овде ми много мутно, али он је. Не, не да га заборавим, само много мутна слика. Много, и овде није чиста али се види, иначе, нема шансе да га заборавим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајде да видимо још једну слику.

СВЕДОК ГРОЗДАНА ЛАЗИЋ: Е, е, то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је то?

СВЕДОК ГРОЗДАНА ЛАЗИЋ: Па да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то?

СВЕДОК ГРОЗДАНА ЛАЗИЋ: Ако је та слика иста, значи, то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знамо, то смо ми тако добили. То је ко?

СВЕДОК ГРОЗДАНА ЛАЗИЋ: Мој супруг.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваш муж добро. Кажите само, за овим се сведокињи преко документ-камере показују фотографије Д/VII-95 и друга под тим бројем па онда она за ону која је у боји изјављује «то је мој муж». Добро. Да ли чланови већа имају питања? Не? Тужилац не? Браниоци?

АДВ.МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Адвокат Кастратовић, занима ме само дал сте давали исказ раније током овог поступка или ово први пут дајете?

СВЕДОК ГРОЗДАНА ЛАЗИЋ: Ништа се није чуло, микрофон.

АДВ.МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Да ли сте давали исказ раније или је ово први исказ који дајете пред судом? Или пред било ким дал сте давали раније исказ по питању истих ствари.

СВЕДОК ГРОЗДАНА ЛАЗИЋ: Па КФОР-у јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ГРОЗДАНА ЛАЗИЋ: То је исто што продавницу, што отишо да помогне и све то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, пита бранилац овде у Србији или?

СВЕДОК ГРОЗДАНА ЛАЗИЋ: Не, па нигде нисам ишла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Када сте први пут дали овде било шта као информацију везану за Вашег покојног односно несталог супруга?

СВЕДОК ГРОЗДАНА ЛАЗИЋ: Не разумем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајде поновите.

АДВ.МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Када сте први пут дали било коју информацију везану за Вашег покојног, односно несталог супруга.

СВЕДОК ГРОЗДАНА ЛАЗИЋ: Ја само знам да сам била у Београд, да пријавим у удружење. То је у Ниш исто, и у гњиланско удружење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Удружење?

СВЕДОК ГРОЗДАНА ЛАЗИЋ: Нигде другде нисам ишла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У три удружења, породица отетих и несталих Ви сте пријавили?

СВЕДОК ГРОЗДАНА ЛАЗИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А у полицији?

СВЕДОК ГРОЗДАНА ЛАЗИЋ: У полицији у Гњилане јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад?

СВЕДОК ГРОЗДАНА ЛАЗИЋ: Па одма тад. Не први пут нису били, није била полиција, прво КФОР, после је дошла полиција.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад је дошла полиција?

СВЕДОК ГРОЗДАНА ЛАЗИЋ: Па можда било касније, сам дошао човек, каже сад почиње полиција да трага за киднаповани, е, тад сам исто давала исказ. То је једанпут. Е и још једанпут, још једанпут састанак исто је била женска КФОР у цркву у Гњилане, ја сам тад била у село и звали су ме исто опет ми рекли као сад почиње опет да се трага за киндаповани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То КФОР каже?

СВЕДОК ГРОЗДАНА ЛАЗИЋ: Да. Не, звали ме наши људи који, да дођеш опет на тај састанак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пита Вас бранилац када сте пријавили после овога догађаја, да Вам је муж нестао и отишли у КФОР па су онда дошли код Вас кући и рекли е сад почиње полиција, после колко је времена то било, после месец, два или после годину.

СВЕДОК ГРОЗДАНА ЛАЗИЋ: Јао, да се сетим, ма дуже било чини ми се, ал не могу тачно да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Изволите.

АДВ.МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Ви сте разумели, ја нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Значи, питао сам, када Вас је звала и која служба први пут?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро каже жена не може да се сети, рекла је да не може да се сети.

АДВ.МАРКО КАСТРАТОВИЋ: За други пут? Ви сте сада расправљали о другом путу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Не може да се сети.

АДВ.МАРКО КАСТРАТОВИЋ: А ја сам питао за први пут. Вас је занимао други пут.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Браниоче.

АДВ.МАРКО КАСТРАТОВИЋ: А мене је занимао први пут.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, одбијам одговор.

АДВ.МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Али молим Вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је тај први пут, то је тај први пут.

АДВ.МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Није, имате Ви и други.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ајде пређите на следеће питање молим Вас.

АДВ.МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Нећу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, онда седите.

АДВ.МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Имам даље питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онда седите.

АДВ.МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Ако ми одузмете могућност да питам и прекидате ме у средини питања које сам поставио, шта ја даље да питам?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знам.

АДВ.МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Не знам дал је Вама занимљиво да чујете шта сам питао, или да чујете одговор на оно што сам поставио питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У сваком случају, будите сигурни да су мени као и осталима најмање занимљиви говори. Да ли остали браниоци имају питања? Не? Оптужен? Не? Добро. Реците ми колики су Ваши трошкови за данашњи долазак?

СВЕДОК ГРОЗДАНА ЛАЗИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваши трошкови за данашњи долазак? Аутобуска карта?

СВЕДОК ГРОЗДАНА ЛАЗИЋ: Аутобус, ја сам дошла са сестрића јер имам висок притисак, нисам смела сама, син ми млад, мислим не познаје ово Београд, сестрића сам позвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 6.200? То?

СВЕДОК ГРОЗДАНА ЛАЗИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. То је повратно јел тако?

СВЕДОК ГРОЗДАНА ЛАЗИЋ: У један правац. А повратно, па да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Повратно? Сведок трошкове за долазак на претрес тражи у износу од 6.200,00 динара, укупно, па јој суд на терет буџетских средстава досуђује 6.200,00 динара. Сада можете да идете, исплатиће Вам та средства овде у суду.

СВЕДОК ГРОЗДАНА ЛАЗИЋ: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: До виђења.

СВЕДОК ГРОЗДАНА ЛАЗИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада, позовите Павић Јорданку. Добар дан. Павић Јорданка јел тако?

СВЕДОК ЈОРДАНКА ПАВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Узећемо прво Ваше личне податке, када сте рођени?

СВЕДОК ЈОРДАНКА ПАВИЋ: 1941.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, где?

СВЕДОК ЈОРДАНКА ПАВИЋ: 28. август.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Где?

СВЕДОК ЈОРДАНКА ПАВИЋ: У Гњилане.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Реците ми име Вашег оца?

СВЕДОК ЈОРДАНКА ПАВИЋ: Сима Динчић. Динчић Сима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Које је Ваше занимање?

СВЕДОК ЈОРДАНКА ПАВИЋ: Ја сам сад пензионер, радница сам била у дувански комбинат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ваше пребивалиште?

СВЕДОК ЈОРДАНКА ПАВИЋ: У Моштаници, из Мала Моштаница, ул.Моштаничка 126.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Реците ми да ли познајете, можете се окренути. Да чујете прво имена: Мемиши Агуш, Хајдари Фатон, Ахмет Хасани, Хасани Назиф, Хајдари Самет, Хајдари Ферат, Сахити Камбер, Садику Селимон, Фазлиу Бурим. Јел Вам позната та имена?

СВЕДОК ЈОРДАНКА ПАВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не. Добро. Ми смо Вас позвали као сведока, као сведок дужни сте да говорите истину, лажно сведочење кривично је дело, морате да нам кажете све што знате, не смете ништа да прећутите, можете при том да ускратите одговор на нека питања која би Вас, или Вама блиска лица изложила тешкој срамоти или пак кривичном гоњењу. Прочитаћете тај текст заклетве, само ћу ја сада ово све да унесем што сам Вас питала, ово упозорење. Дакле, унели смо личне податке, несродна, имена оптужених јој нису позната, упозорена, опоменућа, након што је положила заклетву исказује: значи, прочитајте то наглас.

СВЕДОК ЈОРДАНКА ПАВИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питана, говорити само истину и да ништа од оног што ми је познато, нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Рећи ћете нам шта се десило у Гњилану и да ли сте били 99 године, после бомбардовања и шта се десило некоме и да ли се десило нешто некоме из Ваше породице? Зато смо Вас и звали.

СВЕДОК ЈОРДАНКА ПАВИЋ: Мени се десило мом супругу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта?

СВЕДОК ЈОРДАНКА ПАВИЋ: Да је отишао на пијац и нестало са пијаца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Отишао на пијацу нешто да купи?

СВЕДОК ЈОРДАНКА ПАВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад се то десило?

СВЕДОК ЈОРДАНКА ПАВИЋ: 24. јула 99.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Кажите нам сада јел сте Ви живели у Гњилану? Шта је било после бомбардовања, каква је била ситуација?

СВЕДОК ЈОРДАНКА ПАВИЋ: Ту сам била и за време бомбардовања и после једно време бомбардовања сам ту била до 2000.године, априла месеца, ја сам била у Гњилане, онда сам дошла у Београд код ћерке и тако, ту сам остала, а син ми је живео доле у Гњилане, остао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. И шта је било после бомбардовања? Каква је била ситуација?

СВЕДОК ЈОРДАНКА ПАВИЋ: Па, није била добра, као што се зна шта како је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па како, кажите нам.

СВЕДОК ЈОРДАНКА ПАВИЋ: Па откуд знам, није смело да се креће градом ту и имали смо кретање до цркве, вани нисмо, овај, ван цркве нисмо овај, у град.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел био КФОР?

СВЕДОК ЈОРДАНКА ПАВИЋ: Да, било је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад су они дошли?

СВЕДОК ЈОРДАНКА ПАВИЋ: Па они су дошли одма после чим се завршило ово бомбардовање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А српска војска и полиција?

СВЕДОК ЈОРДАНКА ПАВИЋ: Они су отишли кад је завршено бомбардовање они су отишли тако да ови су дошли КФОР.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел дошла још нека друга војска или само КФОР? Јел дошла још нека друга војска или само КФОР?

СВЕДОК ЈОРДАНКА ПАВИЋ: Не знам, ја знам само да су Американци ту били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Американци. Јел су били Французи?

СВЕДОК ЈОРДАНКА ПАВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате.

СВЕДОК ЈОРДАНКА ПАВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што је Вама КФОР забрањивао да идете по граду?

СВЕДОК ЈОРДАНКА ПАВИЋ: Па није, они нам нису забрањивали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него?

СВЕДОК ЈОРДАНКА ПАВИЋ: Него ми нисмо смели да овај, крећемо због ситуацију што је била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А каква је била ситуација?

СВЕДОК ЈОРДАНКА ПАВИЋ: Па, због ови ако смем да кажем Шиптари нисмо смели да се крећемо ето.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јел су Албанци се иселили кад је почело бомбардовање, јел су излазили из града?

СВЕДОК ЈОРДАНКА ПАВИЋ: Па да Вам кажем, ту из Гњилана не нису.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А из околних села?

СВЕДОК ЈОРДАНКА ПАВИЋ: Па не знам из околна села, ја стварно не познам тамо та села околину, ја сам ту у Гњилане живела. Али сви ту у комшилуку који смо имали и нико није отишо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нико? Аха. Што сте се онда бојали ако се нисте бојали пре бомбардовања него и током бомбардовања што сте се онда одјеном бојали после?

СВЕДОК ЈОРДАНКА ПАВИЋ: Па добро, нисмо смели у центар да идемо зато. Ето због та киндаповања, због убиства ето зато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је било са тим? Јел било још отетих људи или само Ваш муж?

СВЕДОК ЈОРДАНКА ПАВИЋ: Па били су још, али ја не знам који су још били, ја знам за мог супруга.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од ког сте Ви то чули?

СВЕДОК ЈОРДАНКА ПАВИЋ: Па да ти кажем, нисам ја он је отишао на пијац, и онда то је била нека овај, требао је да дође Тачи и поп онај Артемије, из, као нека седница, не знам шта је требало да буде, и он је овај, отишао на пијац да купи жито и то је, док је била она гужва, док је било оно ја сам заборавила на њега, искрено да Вам кажем. И онда негде око три сати, ја се сетим за њега да он није дошо кући. Ја онда зовем, јел он обично са пијаца сврати код брата до пијаце имао је кућу његов брат, или код сестре. И он ми се јави у току дана, он ми се није уопште јављао. Онда ја зовем девера, кажем, јел био Бора овај код Вас са пијаца? Каже не. Зовем ову заову, она није била ту, онда поново је зовем, кажем, јел био Бора код вас? Каже, није. Кажем, њега нема, није дошао више кући. Ја одем у цркву нормално, да он није случајно свратио тамо, нема њега нема ни тамо, онда свратим у продавницу код његовог једног друга, питам њега, кажем, јел био Бора овде код тебе? Каже, није. И онда ја сам отишла у одмах у КФОР.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одмах? Одмах сте схватили да нешто није у реду?

СВЕДОК ЈОРДАНКА ПАВИЋ: Да. Отишла сам пријавила сам и они су ми рекли после 48 сати, третира се као нестало лице, а за сад не можемо ништа да вам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да. Вратите се и чекајте. Добро и?

СВЕДОК ЈОРДАНКА ПАВИЋ: И онда ја кад је прошло 48 сати, ја сам поново отишла, дала његову личну карту, и овај, дала податке и то је то било све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и да ли сте касније добили неке информације?

СВЕДОК ЈОРДАНКА ПАВИЋ: Ништа, никакве. Од стране КФОР-а никакве.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него?

СВЕДОК ЈОРДАНКА ПАВИЋ: Е то сам овај, један комшија наш Шиптар, он ми је реко да је каже да је Ваш муж у Албанију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Албанију да је?

СВЕДОК ЈОРДАНКА ПАВИЋ: Да. У Триполе, каже ја сам га лично видео каже, тамо је, и ја ћу каже лично све што могу да учиним да га.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да га врати?

СВЕДОК ЈОРДАНКА ПАВИЋ: Да, да га врати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. И?

СВЕДОК ЈОРДАНКА ПАВИЋ: И онда он када је отишо, тај главни што је био ту он, био је у Албанију на неку операцију, рањен је био тај, што је било у логору тамо у Триполи. И каже кад буде он дошао, ја ћу каже да одем поново и каже да Вам, и описо ми га тачно, каже јел је мало проћелав, има ожиљак овде, каже, само два зуба има напред. Кажем, да. Каже, то је он. Они каже раде тамо, беру поморанце, тако ми је реко, ја ћу каже то да учиним због тебе да будем овај и онда ја сам дошла овамо за Београд и кад сам пошла он ми је реко, каже, имам с тобом каже да разговарам, оћеш да се враћаш из Београд кажем оћу. Тако да син ми није дао више да се вратим, јел били смо сами доле, све је било продато, само наша кућа и од једног комшије био и овај, он ми није ми дао да се вратим више доле и то тако се завршило и више ништа не знам ни о тог човека нити сам икаку информацију добила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел Вама предато тело мислим јел сте сахранили Ви после?

СВЕДОК ЈОРДАНКА ПАВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када, када је то било, то Вас питам кад сте сазнали?

СВЕДОК ЈОРДАНКА ПАВИЋ: 18.марта 2003.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. То су Вас, јел сте давали узорке син јел давао за анализу, јел јесте?

СВЕДОК ЈОРДАНКА ПАВИЋ: Да. Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. А кажите ми ко је то ишао тамо што кажете, на операцију и то, јел су то били неки Албанци, нека војска?

СВЕДОК ЈОРДАНКА ПАВИЋ: Па ваљда тај њихов неки УЧК који је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па то Вас питам, јел су били? Јел су били или не у Гњилану?

СВЕДОК ЈОРДАНКА ПАВИЋ: Не чујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел су били у Гњилану или не?

СВЕДОК ЈОРДАНКА ПАВИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нису били. Него само тај комшија дошао да Вам каже.

СВЕДОК ЈОРДАНКА ПАВИЋ: Да, да, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Овај, кажите ми сада да ли се сећате још нечег или не?

СВЕДОК ЈОРДАНКА ПАВИЋ: Па не знам друго, друго да Вам кажем ништа не могу, неколико пута сам ишла и рекли су ми тамо је виђен у да је убијен у неке арапске ливаде, ја сам ишла исто, звала сам овај КФОР, они су стварно били коректни и ишли су са мном тамо, онда ишли смо, звали су ме у болницу, ту неку хладњачу, да је ту исто, и тамо сам била са њих, није било, онда била сам тамо још неке према Малишево још неко село, неке ливаде исто сам ишла и тамо, ту сам ишла са овај, било је полиција УНМИК полиција је била, са њи сам ишла, тако да тамо нисмо ништа пронашли. Ето, то је то. И онда ми је тај Шиптар што ми је реко да је у Албанију, он ми је донео књигу оволику дебелу, који су сви сликани који су киндаповани. Каже, ево овде је Ваш муж, ја кад сам окренула на трећи лист, а био је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад Вам је то донео ту књигу? Мислим кад?

СВЕДОК ЈОРДАНКА ПАВИЋ: 99.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одмах је стигла књига?

СВЕДОК ЈОРДАНКА ПАВИЋ: Одакле је он добио ту књигу, не знам, то је јула негде, зима је било, не знам који је месец било, сад да Вас не слажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пар месеци после овог нестанка?

СВЕДОК ЈОРДАНКА ПАВИЋ: Па да, после пар месеци. И ја сам окренула на трећу страну листа, Павић Борислав, година рођења, све, а он кад је нестао, он није имао ништа са собом, само је имао паклу цигарете, упаљач и 20 марака, то је отишо на пијац, друго ништа није имао, а у књигу све има његове податке, кад је рођен, где, мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је књига која има све.

СВЕДОК ЈОРДАНКА ПАВИЋ: То је књига које су сви киндаповани у Гњилане.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да видите сада једну фотографију, да ли може режија да нам да на документ-камеру, са документ камером слику. Јел се види? Ко је то?

СВЕДОК ЈОРДАНКА ПАВИЋ: То је мој супруг.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. То ћемо сада да упишемо. За овим се сведокињи показује фотографија из фото албума несталих лица Д/ВП-078-а, па она изјављује: то је мој супруг. Да ли Ви имате још нешто да додате? Јел се сећате још нечег? Јел су Вама рекли где су нашли те остатке Вашег мужа кад су звали сина на анализу, јел Вам неко нешто рекао?

СВЕДОК ЈОРДАНКА ПАВИЋ: Па само су нам рекли да је, да су 7 тела пронађена између Гњиланског гробља и шиптарског, у неки бунар, да су ту пронађени, а онда где су пребацивани даље, стварно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Кажите ми да ли се придружујете кривичном гоњењу, и да ли имате одштетни захтев? Значи, да ли ћете неку накнаду штете да тражите? Да ли се придружујете кривичном гоњењу, ако би се открило ко је то урадио.

СВЕДОК ЈОРДАНКА ПАВИЋ: Па не знам, не знам шта да Вам кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. То можете онда и касније да размислите. Питања? Чланови већа немају. Тужилац? Нема. Браниоци? Немају. Оптужени? Ахмет Хасани, изволте. Ставићете сада слушалице, ако имате ту, сем ако не знате албански, ако знате албански.

СВЕДОК ЈОРДАНКА ПАВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел разумете нешто?

Опт.АХМЕТ ХАСАНИ: Добар дан, госпођо, ја сам оптужени Ахмет Хасани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте разумели? Јел чујете?

СВЕДОК ЈОРДАНКА ПАВИЋ: Да, чујем.

Опт.АХМЕТ ХАСАНИ: Прво, ја изражавам дубоко жаљење и примите моје саучешће у вези погибије Вашег мужа, супруга. Драго ми је да сте били радница дуванског комбината у Гњилану. Једна сведокиња пре Вас жао ми је што Вас морам питати о овим стварима, али питам Вас да ли је била нека менза, дакле, где су се хранили радници дуванског комбината?

СВЕДОК ЈОРДАНКА ПАВИЋ: Да.

Опт.АХМЕТ ХАСАНИ: Да ли је било ватрогасаца у дуванском комбинату?

СВЕДОК ЈОРДАНКА ПАВИЋ: Да, било је.

Опт.АХМЕТ ХАСАНИ: То је Урошевачки пут тамо на улазу према дуванском комбинату, ту је била и спортска хала, можда се сећате?

СВЕДОК ЈОРДАНКА ПАВИЋ: Да, сећам се.

Опт.АХМЕТ ХАСАНИ: Са те стране била је канцеларија самог директора комбината, па и менза за раднике комбината. Јел то тачно? Са те стране тај пут о коме сам Вас питао, била је канцеларија директора дуванског комбината, а била је и менза са те стране?

СВЕДОК ЈОРДАНКА ПАВИЋ: Да, да.

Опт.АХМЕТ ХАСАНИ: Хвала лепо госпођо, једна сведокиња пре Вас која је сведочила овде рекла је да је била радница дуванског комбината али сад видим да сте Ви заиста били радница комбината јел познајете све оне битне ствари око комбината. И ја сам био радник дуванског комбината, али после рата, не пре рата. Био сам као надзорник за електричну енергију и инсталацију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате питање неко?

Опт.АХМЕТ ХАСАНИ: Да ли је постојао неки рибњак тамо поред ватрогасне службе? Да ли се сећате можда?

СВЕДОК ЈОРДАНКА ПАВИЋ: Поновите ми, не разумем.

Опт.АХМЕТ ХАСАНИ: Да ли је постојао неки рибњак поред ватрогасне службе ту у комбинату?

СВЕДОК ЈОРДАНКА ПАВИЋ: Не знам, ја нисам ишла тим путем, ја сам ја, ја сам после била у пензији и тако да нисам имала потребе да идем тамо.

Опт.АХМЕТ ХАСАНИ: Хвала Вам, хвала Вам госпођо, ја се извињавам што сам Вам поставио оваква питања, али тужилац би требао мало боље да припрема сведока «С1» кад говоримо о овим стварима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Можете сада да скинете слушалице, вратите се, дакле, ово је само оптужени проверавао сведоку, неку сведокињу која је била пре Вас, да ли Ви имате још нешто да додате? Не?

СВЕДОК ЈОРДАНКА ПАВИЋ: Ја немам друго ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми да ли Ви имате трошкове за данашњи долазак?

СВЕДОК ЈОРДАНКА ПАВИЋ: Не, ја сам овде из Мале Моштанице дошла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ЈОРДАНКА ПАВИЋ: Тако да имам маркицу и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Сведок трошкове не тражи. Сада можете да идете, завршили смо, то је то, хвала Вам, до виђења.

СВЕДОК ЈОРДАНКА ПАВИЋ: До виђења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, сада да видимо у наставку доказног поступка шта ћемо се договарати. Има ли неких нових предлога? Оптужени Фатон остаје при предлогу да се саслуша Славиша Филић, инспектор јел тако? Добро. Чекајте да видимо да ли има још неких предлога, затим остаје тужилац при предлогу да се саслуша сведок «А5» али нам дугује адресу, односно податке, односно контакт са тим сведоком, то од почетка претреса па до сада још увек нисмо завршили. Остаје сведокиња Весна Бошковић која није дошла и што се тиче предлога само још то јуче нисмо разјаснили за македонски језик треба за сведока кога је предложио бранилац из села Лојане, јел тако? Требаће преводаца. Бранилац Кастратовић, да, да, неће требати. Добро, питам, да знамо то.

АДВ.МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Евентуално кад Ви одредите датум, ја ћу сам

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Укључите микрофон, да ли ће требати? Значи, та особа говори македонски претпостављам.

АДВ.МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Он говори и албански.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Тако да нам не треба. То су старији људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А матерњи језик је?

АДВ.МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Можда ће да говори човек на српском или на албанском, матерњи му је албански.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из Македоније?

АДВ.МАРКО КАСТРАТОВИЋ: То су све припадници албанске националне мањине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Матерњи је албански. Добро.

АДВ.МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Да ли у Србији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сада да видимо.

АДВ.МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Јер неке од сведока које сам Вам дао, а ја не бежим од тога да ћу Вам доставити већ колко у понедељак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Разумете? Односно, можда Вам је данас већ стигло, прецизно написан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Мене интересује овај из села Лојане.

АДВ.МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Значи, први сведок, разумете, који је предложен је човек из Македоније из Куманова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. То смо јуче разјаснили Џафер Муслиу, само ме интересује који је језик његов матерњи, ништа друго.

АДВ.МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Сви остали су Миратовац, или Прешево.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро, то сте све јуче рекли, само ме од овог интересује матерњи језик, ништа друго.

АДВ.МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Не треба нам уопште нико, ако буде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли треба неки други тумач? Шта тужиоце за овога сведока само «А5» да видимо шта ћемо, како ћемо то да решавамо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Судија, оно сазнање до кога смо дошла да ни породица сведока «А5» више није у Србији. Покушаћемо преко родбине, да ступимо у контакт или да нам, да нас он обавести, хоће да дође, неће да дође, али нема никаквог контакта више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јер се и породица изгледа иселила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И породица није ту више. Добро, да видимо још шта има од предлога. Изволте бранилац Крстић.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Па ја ћу замолити прво за Ваше одобрење пошто људи из обезбеђења не смеју без Вашег одобрења односно налога, да ми мој брањеник преда припремљене писмене предлоге па ћу ја после.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, може, може наравно.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: А да ја њему.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који?

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Фотокопију пуномоћја преда јер он хоће нешто да пише а тражи моје пуномоћје. Празно пуномоћје. Бланко, да Ви то одобрите, да не би људи имали проблема јер су ми рекли да морам писмено да се обраћам, не знам коме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ко зна, можда је промењено нешто у међувремену, ја само Вашу дозволу тражим, то је једно и друго ја сам на јуче, кад смо се договарали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сећамо се јуче.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: . Овај, назначио да ћу предложити бројне сведоке а и друге доказе писмене, материјалне, снимке, са једне, друге телевизије и тако даље, па и извештаје КФОР-а о распореду снага, о пунктовима и тако даље, и тако даље, па и предлог да се онај мајор безбедности америчких снага саслуша овде у својству сведока, и све те податке сам прикупио, међутим, то је код човека који данас није пристигао због смртног случаја у Прешеву, па ми дозволите да ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Накнадно, писмено. Добро.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Писмено то све доставим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро још нешто искористићемо, на који начин ћемо када дође до писмених доказа читати писмене доказе на начин који

је уобичајен у кривичном поступку уз констатацију да су докази прочитани, њихово набрајањем, или од А до Ш, што би рекли.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Нисам Вас најбоље разумео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажем, на који начин, обзиром да је Ваш клијент неписмен, ћемо читати писмене доказе, дакле, као што то иначе радимо у поступцима или не?

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Па ја ћу да упростим максимално.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајде то такође да видимо да размислите то.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Хоћу, хоћу, можда је то да размислимо сви скупа да се нешто техника је напредовала, да се сними нешто па преведе, па да се сними, он разуме кад му се прича, не уме да чита, али разуме, ја не знам не разумем се у то, одакле ја знам дал то може.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онда ћемо да читамо овде наглас ако ће неко да чита, мислим овако ван тога, значи, или ћете упознати клијента са тумачем у посети, или ћемо оно нама закон налаже да читамо, па ћемо читати.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Да, не то ћемо да упростимо, не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и овај, остаје добро хвала Вам. Значи, писмено ово, дакле, значи, обезбедиће нам стража да оптужени Фатон кад буде изашао, да ту преда тај списак, даћете ту стражарима, немојте да се мучите оптужени.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: А судија могу ја, опростите док не дође овај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дајте да видим тај списак.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Овде, овде је већ пракса.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дајте да видим тај списак.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Аха. Већ је пракса у овом суду, а нарочито у већима за ратне злочине да се путем, да не погрешим како се то зове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Видео линк, саслушавају неки сведоци. Будући да ево, а ово вратите назад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И пуномоћје добро.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Па тако шта да радимо сад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро, враћамо. Немојте тако у нашим наложићемо и ми. Сад ћемо да констатујемо ово да, сачекајте господине Крстићу, знам пуномоћје, видела сам.

Констатује се да је на тражење браниоца и оптуженог Хајдари Фатона, оптужени предао браниоцу папир на коме се налази име сведока кога он жели да позове, како би бранилац могао да суду преда поднесак са списком свих сведока и преко судске страже је

бранилац овом оптуженом предао пуномоћје јер му је исто потребно ради обављања неких других правних послова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите браниоче.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ево ја, ја спомену то, то је опет за размишљање, мој би предлог у том правцу био, ако би ови људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дајте предлог.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ја ћу писмени предлог да дам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е онда, писмено.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Али само размишљам гласно да ли могу под а) долазак под б) оверу изјава пред надлежним судом а под ц) видео линк.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Размишљајте, размишљајте.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: А добро, за аутобус је лако, баш због ове гаранције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, таман размислите сад то. Ко је предлагао сведока сарадника, вештачење сведока сарадника «Божура 50». Бранилац Кастратовић.

АДВ.МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Ја имам нешто што је везано за данашње сведоке, опростите што сам пропустио. Адвокат Кастратовић. Достављен Вам је докуменат, новински чланак током молим Вас, ако сам ја погрешно, дал се позивала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ма не, ма жена је држала нешто у руци, мислим то.

АДВ.МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Ви га нисте узели јел тако? Ако нисте узели, не занима Вас ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Бранилац Марко изволте.

АДВ. МАРКО МИЛОВИЋ: Адвокат Марко Миловић. Ја сам опет у мало некој незгодној позицији, као и везано за колегу Планојевића, сад сам у позицији везано за.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема Планојевића сада, сад је ту Константиновић.

АДВ. МАРКО МИЛОВИЋ: Не, оно што је било раније за колегу Планојевића, сада сам мало у незгодној позицији везано за колегу Илију Радуловића, обзиром да је он бранилац Хасани Ахмета, а нисам у претходна два дана имао контакт са њим, па ја не знам да ли колега Радуловић има каквих писмених предлога

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, он то мора писмено.

АДВ. МАРКО МИЛОВИЋ: Везаних за доказни поступак, па би замолио суд у његово име, могу да кажем самоиницијативно да пошто разговарам са њим, евентуално у току недеље кад буду и остале колеге

да он евентуално достави свој писмени предлог за одбрану, ако има, ако нема, ником ништа, али не знам да ли ћете дозволити, значи, обзиром да није ту у његово име.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Он мора то накнадно, значи, сада у овој фази нема више никаквих предлога. Добро. Овај, овако, кажите

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

ОДРЕЂУЈЕ СЕ вештачење сведока под псеудонимом «Божур 50», ради утврђивања какав је био степен душевне развијености сведока, обзиром да је он у време када је сам учествовао у извршењу и када су се догађали догађаји о којима сведочи, био малолетан, на околност да ли болује од неке душевне болести, заосталог душевног развоја, друге душевне поремећености, да ли је било које од ових стања постојало у лето 99 године, односно у периоду о коме сведочи, уколико јесте, како се то одражава на његову способност упамћивања и репродукције упамћеног, затим, ради утврђивања карактеристика личности и како би се утврдило да ли је реч о особи склоној конфабулацији и лажима, вештачење ћемо да поверимо опет вештацима клиничком психологу Ани Најман и др. Бранку Мандићу,

Вештацима се налаже да након што прегледају сведока дају свој налаз писмено и благовремено, дакле, до следећег претреса. Ову наредбу доставити вештацима.

Затим, обзиром да сте оптужени добили преведено а браниоци и тужилац овако налаз и мишљење додатни др.Ђурића, везано за документацију која је накнадно такође прибављена и суд је добио за сведокињу «Ц2», то је овај налаз каже допуна експертизе испитанице «Ц2» од 29.4. где доктор каже да нема нових података, да се утврђује депресија средњег степена са повременим суицидалним идејама, да ли доктора Зорана Ђурића требамо поводом овога да зовемо накнадно за претрес. Тужилац одмахује главом као не, бранилац Крстић такође одмахује главом, такође бранилац Кастратовић, други браниоци такође одмахују главом и кажу да не треба. Оптужени да ли треба др.Зорана Ђурића да зовемо за ово? Дакле, доктора нећемо да зовемо, ово остаје као писмени налаз и ова документација. Овај, у односу, колега Константиновићу, у односу и оптужени Назиф, у односу на део онога

односно налаз и мишљење за оптуженог Хасани Назифа, за оно овај, онај дан када је практично овде колега Миловић који је мењао адвоката Планојевића, тај налаз није имао испред себе, да ли ћемо позивати, да ли треба да позовемо накнадно др. Бранка Мандића и овај психолога Ану Најман?

АДВ.МИЛОРАД КОНСТАНТИНОВИЋ: Ја бих Вас молио да се ја касније изјасним о томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Касније, добро.

АДВ.МИЛОРАД КОНСТАНТИНОВИЋ: Зато што овај, волео бих неку документацију прво од Назифа да набавим, па да видим у односу на ту документацију да ли ће ми требати њихово накнадно изјашњење, да не би их три пута позивали, пошто се он лечио у Врању у душевној болници, значи, ја бих желео да дођем до те документације прво па тек онда да евентуално даље постављам питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро.

АДВ.МИЛОРАД КОНСТАНТИНОВИЋ: Дајте ми само рок.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тражили смо из болнице, из болнице у Врању је стигло, ја сам то тражила.

АДВ.МИЛОРАД КОНСТАНТИНОВИЋ: То је стигло јел?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, из болнице у Врању је стигло, да уопште нема података да се он тамо лечи.

АДВ.МИЛОРАД КОНСТАНТИНОВИЋ: Добро и пошто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из војног одсека у Нишу то нисмо добили, и ту смо тражили, али је ту колега Планојевић вратио књижицу, пише да је ослобођен војног рока.

АДВ.МИЛОРАД КОНСТАНТИНОВИЋ: Е оставићете ми само један краћи рок да ја видим евентуално неку другу болницу да ли није тамо био пошто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Или евентуално ја не знам да ли се то уништава или чува документација из болнице у Врању, да ли се она.

АДВ.МИЛОРАД КОНСТАНТИНОВИЋ: Картони се уништавају, али овај мора у регистру да постоји да се лечио, тако да ћу ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није ни рађен налаз да му се не верује, верује се да је био на болничком лечењу, и тако даље, он сам даје дијагнозу.

АДВ.МИЛОРАД КОНСТАНТИНОВИЋ: Битна је дијагноза од чега се лечио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.МИЛОРАД КОНСТАНТИНОВИЋ: Е хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. И? Изволте још нешто?

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ја у вези ове наредбе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За вештачење. Примедбу на личност вештака.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Начелно на избор личности али не само начелно, него и врло конкретно зато што су они вештачили исто те карактеристике, односно имали такав налог, задатак, да вештаче и окривљене, сада треба на исте околности да вештаче и сведока-сарадника. Мислим да ту постоји једна колизија која не би смела да се догоди, то је моје мишљење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: То је једна ствар, друга ствар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колизија у чему? У чему колизија?

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Мислим, па знате, било би интересантније око, око налаза и мишљења да, да имамо бар више вештака на исте околности а не знате, они ће, они ће преписати оно што су окривљене вештачили, ја знам како они раде. Значи, промениће, на квалитет вештачења, овај, јел видим како вештаче. Зашто то не говорим за ове вештаке који су вештачили антрополози и овај судске медицине, не, напротив, хвалоспеве све, коректно раде. Ови људи раде по задатку, то је мој.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко им даје задатак?

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Па, на жалост, не суд, то је проблем. Ја видим, ја видим другачије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Немојте ми замерити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа, ништа, не.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ја видим по налазима, у кад би Ви, ја бих се ослонио, ја се ослањам на Вас свакако, и видите, треба, треба у сваком случају, они или неко други, а предлажем да буде то неко други, на, на, било је предлога раније, а ја сада инсистирам на томе да се прошири та наредба, односно налог и на присуство и коришћење опијата код заштићеног сведока, јер смо чули овде од многих да се од малих ногу он користи тим белим прашком.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, онда можемо да додамо.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: И да је имао екцеса у том смислу и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да додамо да ли се користи и неким опијатима.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту наредбу када буде.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Па онда колко је то имало утицаја и колико има утицаја на његове истине овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, наложићемо онда, па додати у наредбу да се испита да ли је сведок користио неке опијате, наркотике, па и

алкохол у то време. А Ви погледајте предмет шта смо испитивали сада, испитивали смо и сада, прочитаћете, погледајте предмет, погледајте предмет. Погледајте предмет, то је то. Овај, и то је, то би било то.

За овим суд доноси

Само још једно решење, добро.

Р Е Ш Е Њ Е

РАЗДВАЈА СЕ поступак у односу на Муслиу Шефкета, Садик Алију, Идриз Алију, Нухију Шемсија, Халими Рамадана, и Ајдари Фазлиу, Алију Реџепа и Шаћири Шаћира, па ће се против ових поступак довршити у посебном предмету.

Предмет завести као нов.

То је била наредба писарници.

Данашњи претрес ће се наставити дана:

21, 22, 23, 24. и 25. јуна у 14,30 у судници бр. 2

За претрес позвати:

-Вештаке, сведока «А5» уколико добијемо податке о њему, сведокињу Весну Бошковић, браниоце Звонка Радовановића, Сашу Новаковића, Гордану Бабић, Душка Лапца, сведока Муслиу Џафера, за кога се бранилац Кастратовић обавезује да ће му позив уручити у смислу одредбе чл .169 ст. 1 ЗКП-а.

О осталим предлозима одлучиће се накнадно.

Још једном, 21 до 25. ако вам одговара за 21 до 25, када Ви хоћете да га доведете? 21 да доведете, 21, не овога једног доведите 21. све у 14,30, господине Крстићу, обавестите ме на који начин ћемо проћи кроз писмене доказе. Само за ове оптужене који су ту. Браниоци остали ја се Вама захваљујем. Тај предмет биће заказан накнадно.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Судија, за 21. ја у 14,30 је све време, ја имам у 14,15 па Вас молим, замењиваће ме ко се јавио, претпостављам Кастратовић, колега, значи тих 15 минута, ако окасим, ту сам у Петом суду преко. Е, хвала Вам.

Довршено.

Записничар

Председник већа-судија